

pÚvodní snímek / Brána ke „kr hu“ otevřena! * Dvojrecenze / A) Pavel Kantorek „ČSSR vs. SSSR - B) Beck: Wir haben...“ * Z domova / Výstavy:

Sláva, Jelínek, Šásek, Kantorek, Rataje, Volby, Smíchováci * Časopisy / Eulenspiegel, Sorry, Bumerang * Dokumenty / Čtyři nekrology Pavla Kantorka (MfDNES, Blesk, Euro, Dikobraz) * Glosa / Kreslený humor získává na popularitě * Téma / Štěpánu Marešovi je 45 let * 4x / Co s ukradenou rakví? * O humoru / Z tisku * GAG / Č. 10. vyjde kdy? * Zub času / Mánes v rudém zálivu * Ze světa / Z Polska / Ze Slovenska - Kremnické Gagy * Kalendárium * Mistři pláten / Zase ten da Vinci * Z pošty / Hanousek,

Setíkovský, Machata a Kupecký k nabídce KKH, Prokúpek k Ferdovi; Vhrsti, Bouton, Cebula aj. * Názor / Václav Linek * Rozhovor / Václav Johanus * Výsledky / Maroko, Mexiko, Chorvatsko, Brazílie, Itálie, Irán * Propozice / Itálie, Polsko, Čína, Španělsko, USA, Ukrajina * aj.

Měsíčník autorů a přátel české karikatury

e-číslo 2017 / 9

15. ročník

KRESBY: BECK, GAYER, HANÁK, HRADECKÝ, HRDÝ, HRUBÝ, HRUŠOVSKÝ, JELÍNEK, JOHANUS, KANTOREK, KOESTANA, KULOVANÝ, LADA, LEURS, LINEK, MACHATA, MIŠANEK, OSTOJIČ, PRALOVSKÝ, RYCHTAŘÍK, SAUDEK, SEKORA, SLÁVA, STACHURA, STESKA, ŠÁSEK, TEICHMANN, TOMASCHOFF, VHRSTI, VICO, ZAK ... AJ.

pÚvodní snímek / Galerie Písecká brána v Praze 6... Jó, časy se měěéní...

Fotografie Jana Koutka si zaslouží umístění na první stránce GAGmagu už jen proto, že je parádní. Ale ta krása - kontrast slunného exteriéru a šerého interiéru také ilustruje situaci, v níž se nachází náš výtvarný humor. O té se uvnitř tohoto čísla zmiňuje jak Václav Linek v rubrice „Názor“ (str. 2), tak Ivan Hanousek v „Glose“ ironicky nazvané Kreslený humor získává na popularitě (str. 38). I ten boj světla a tmy berte s humorem! Kantorkovi veselí sirotci, co visí na stěně, se nakonec diváků dočkali. Viz foto na str. 26 (red.)

K desateru pro nové autory:

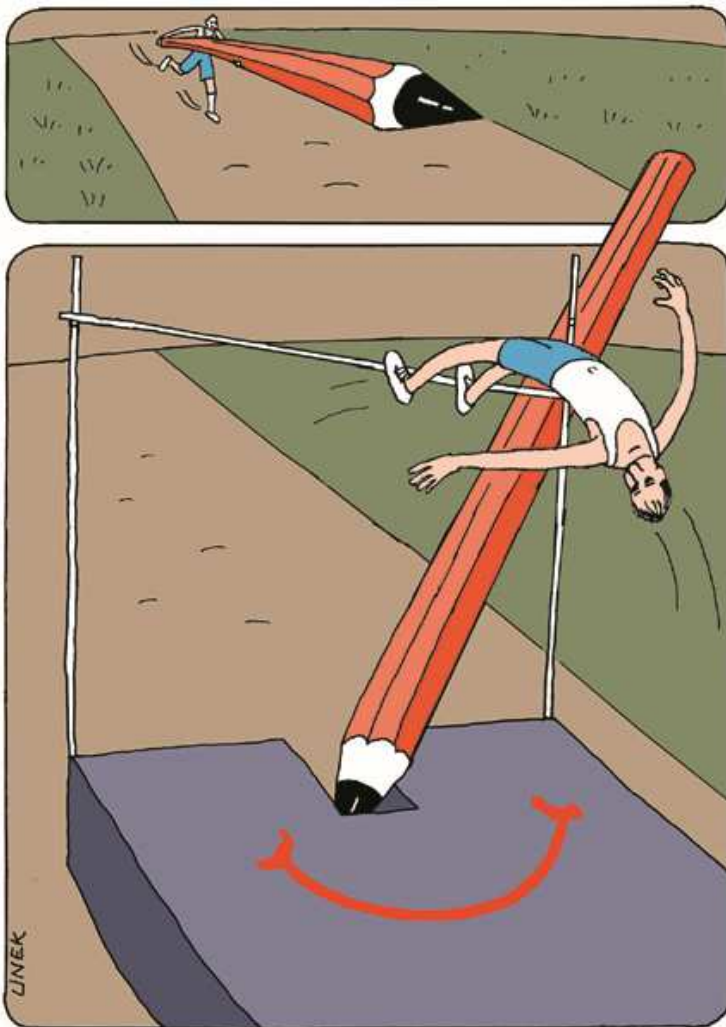
Vždy si rád přečtu a prohlédnu další vydání Gagu. Přečetl jsem si i desatero určené pro kreslíře humoru, které má jistě význam pro toho, kdo má zájem o nějaký výtvarný růst. V humoru to je jako ve sportu, jsou různé kubatury podle kvality tvorby autorů kresleného humoru. V minulosti vycházely časopisy, které měly i své kmenové kreslíře.

Dostat se mezi ně znamenalo hledat si svoji osobitou výtvarnou řeč. Dobrý humor kromě pobavení poskytuje prostor i k zamyšlení. Naše současná společnost je dost liberální. Každý si může kreslit a mluvit co chce. A to je dobře! Přináší to ale na druhé straně i svá negativa. Největší vinu na poklesu kvality kresleného humoru, podle mého názoru, mají redaktoři a editoři různých médií, kteří buďto sami nejsou schopni rozpoznat kvalitu, a nebo tuto pseudokulturu šíří záměrně v zájmu lepší prodejnosti svých tiskovin. Kdo jiný než právě tito lidé by mohli vychovat nové kvalitní mladé tvůrce?

Faktem však je i to, že společnost o výtvarný humor ztrácí zájem. Časopisy, které ho tiskly buďto zanikly nebo humor nahradily inzeráty a návody na vaření. Ty škváry, na které upozorňuješ by nemohly vycházet, kdyby je lidé nekupovali. Je to stejné jako s televizí a divadlem. Vítězí jednoduchost, sprostárny a podbízivost. Společnost je obecně hodně povrchní. Vše křiklavě barevné a ještě navíc diletanismus zpracování. Je to sice smutné, ale je to realita. Každý má svůj vkus a ten si hájí. Přesto nejsem pesimista. Musím sebekriticky přiznat, že ve svém věku 71 let už nemohu rozumět humoru mladých. Za tu dobu co humor sám tvořím mám již jasné vymezené mantinely. A tak nezbývá než čekat na Godota.

Vašek Linek, Kolín

Kresba: **Václav Linek**

Zub času / Mánes v rudém zálivu / přílivu / přelivu...? Prostě neprosperuje...

Takový to byl boj, ale nakonec členové výtvarného spolku Mánes, kterým kultovní budovu na Vltavě sebrali komunisté, neuspěli ani v boji s „kapitalisty“. „**Mánes krvácí, začíná smrdět!**“ Toto heslo doprovázelo 14. srpna vylití rudé barvy skupinou aktivistů Bolt958 do tenkého ramene Vltavy. Úžasná funkcionalistická budova, kterou všichni známe z řady Salonů (dole) a z velké výstavy ČUKu (nahore) uspořádané vzápětí po povodni 2002, už neslouží umělcům jako kdysi, ale skoro výhradně komerčním aktivitám. PlayStation, Ferrari, Reebok... ti ano, ale kupříkladu skutečný spolek Mánes do budovu nesmí... Po finančně náročné revitalizaci budovy je Nadace českého výtvarného umění příšerně zadlužená. Protože dluh činí kolem 120 miliónů korun, blíží se trudný konec: budova propadne bance. A zatím? Jelikož tamní výstavní síň nemá ústředního dramaturga, může si ji pronajmout vlastně každý. (sek)

Že jste tuto knihu ještě neviděli? Obrázky nespátřili a nebyť GAGu, tak jste se o její existenci ani nedozvěděli?

Máte pravdu - jde o hodně vzácný exemplář a přiznáme, že v naší redakci jsme si knížky dosud dostatečně nevážili. Přitom je to jeden z vůbec prvních autorských svazků Pavla Kantorka a ještě ke všemu s takovým přitažlivým názvem a skvělým obrázkem na obálce! A pokud víme, je snad jedinou kreslířovou publikací, která vyšla jen jednou jedinkrát a nedočkala se po své kanadské premiéře v popřevratovém Česku reedice. To má své důvody, které se tu už brzy pokusíme odhadnout. Ale můžeme jen litovat, že jsme se k dotazu na dílo nedohodli, dokud Pavel ještě chodil mezi nás. Ale - jak už tu píšeme - význam díla jsme podcenili.

Proto se vraťme na začátek. Ani my bychom o svazčku o 78 stránkách, vázaných v pevných deskách a vydaných poněkud "svépomocně" (termín samizdat se pro knížku vytištěnou ve svobodné Kanadě opravdu nehodí!) v roce 1975 "nakladatelstvím" záhadného názvu GAMMA netušili, kdyby nám ji velkoryse nevěnoval před více než dvaceti lety Kantorkův dlouholetý švýcarský nakladatel Milan Cimburk (spolu s jinými!). Byl to dárek pro znalce či sběratele takových publikací doslova k nezaplacení - na jedné straně šlo o knížku nikoliv z Cimburkovy produkce, na straně druhé však na

úvodním vakátu (prázdná stránka) je vlastnoruční Kantorkovo věnování paní Zdeněk Cimburkové - možná Milanově mamince. A to i s kresbou (**viz obr. vedle!**) Jak vidíte, nechybí ani oba populární protagonisté Kantorkovy tvorby...

(Nápad: zkuste si tento originální - ověřeně vlastnoruční kousek - porovnat s obrázkem, který po hostincích kreslil falešný P. K. za pár panáků či korun. Viz text z Dikobrazu v rámci nekrologů v tomto vydání GAGu. Panečku - rozdíl, co?)

Nejde o album vtipů!

Prvním - a hlavním! - důvodem, proč kniha nevyšla i v Česku v ranných 90. letech minulého století (a také proč jsme po prvním okouzlení obálkou ve stejné době knížku vzápětí zasunuli až do zadní řady v regálu "s Kantorky") bylo zjištění, že nejde o obyčejné vtipy od Kantorka s hokejovou anebo sportovní tematikou, ale vlastně ani o vtipy politicky laděné... Jde totiž o dílo sice jasně politické, přitom jasně české, dá se říci "komunální" satiry. Kdyby vyšel text Jaroslava Brodského u nás, zvlášť pak s početnými Kantorkovými ilustracemi, byla by to tehdy

bomba. Takto se tím pobavili pouze posrpnoví českoslovenští emigranti, respektive šťastlivci, kterým se svazeček dostal u nás do rukou díky nějaké přeshraniční "nelegální" dodávce. A možná, že se o satirické publikaci dozvěděli i posluchači Hlasu Ameriky či Svobodné Evropy, ovšem to nemáme nijak ověřeno.

A nakonec přišlo ještě druhé zklamání:

Ale nejde ani o hokej s Rusáky!

Pokud jde o recenzenta, obě tyto zjištěné skutečnosti měly stejný důsledek - při tom fakt, že nejde o lední hokej byl pouze emotivní, ale (jak brzy zjistíte, mělo to svůj fór - dobrou pointu) fakt, že tu (s malou výjimkou) vlastně nejde o kreslené vtipy, byl zásadnějším "kazem". Je celkem pochopitelné, že sběratel publikací kresleného humoru preferuje sbírky vtipů jednotlivých autorů, miluje různé encyklopedie, svazky "The best of..." národní výběry, samozřejmě monografie a koneckonců to z GAGu dobře víte, neopovrhne ani pěknými katalogy; ať už ze samostatných výstav jednotlivých umělců anebo z posoutěžních výstav (jedno zda jde o národní či mezinárodní festival).

Jak vidíte **vpravo**, kde jsme pod sebe sesadili čtyři vstupní stránky (jsou ořezané; formát knihy je - jak víte podle obálky - takzvaně "ležatý"). Mimo to zde je (na úplném začátku knížky) také jinak pojatý obrázek kočky s myškou a s nápisem "ex libris".

A také jsou tu ještě na samostatné sudé stránce (zařazena je před stránku "psáno pouze pro přátele") uvedeno ještě:

Edice GAMMA, první zvláštní vydání. Tisk: St. JosEph Press, Toronto. (c) Text: Jaroslav Brodský - (c) Ilustrace: Dr. Pavel Kantorek.

Ano, jde o sice humorný, ba přímo ostře satirický, ale text/drama o jednom jednání, byť rozdělené hvězdy autorů na tři třetiny. Jenže hokej se dostane na scénu zcela nakonec, až po závěrečném Brodského hvizdu!

Jde o schůzi zaměstnanců n. p. Rakvomat!

Pod obligátním portrétem Lenina a rudou hvězdou tři soudruzi zahajují "první třetinu" hry, která je důsledně psána jako libreto. Vždy tedy vlevo *Jméno osoby*: a na to hned její slova.

Autor textu, chráněného *copyrightem* (či jeho dědic?) by nám jistě neodpustil, kdybychom tu,

byť jen v tomto čtenářském okruhu omezeném vydání, přetiskovali jeho profesionálně a dost vtipně a svižně odsypávající text celé hry. Přece jen jsme časopisem přátel humoru - ale jen toho kresleného. Takže zde jde o recenzi s ukázkami - ale jen kreslenými.

Takže jen pro orientaci. **První třetina** (str. 17 - 32) je doprovázena Kantorkovými portréty jednotlivých aktérů. Nejprve čtyř *Osobností* a pak souborným záběrem *osmi zaměstnanců* (jak je známe: u piva, karte apod.) Jména jsou zásadně "legrační", jak to známe z Dikobrazů. Ale pojmenujme si aspoň ty tři hlavní pány plus jejich role (funkce). Pokud chcete vidět, jak je Kantorek pojal pokud jde o vzhled, stačí **otočit stránku**:

Artuš Mrvoň, nositel Řádu práce a předseda záodního výboru národního podniku "Rakvomat" - Praha; **na obrázku ten nahoře.**

Leonid Brzlík, vedoucí kádrového oddělení;

na obr. vlevo.

Alois Koniklec, veterán a zasloužilý člen strany.

na obr. vpravo.

Brežněvovský výraz kádrováka n. p. Rakvomat je hoden ocenění...

A tam dole je vykreslen již zmíněný **kolektiv pracujících** národního podniku. **Tak** jak skutečně vypadají!

I tak, jak je soudruzi vidí, či líčí...

Drama o (málem) třech třetinách

Aby se neopominul ženský element, ještě je tu portrét skladnice **Anděly Šupajdkové**. Tyto i další osoby (plus jejich výroky) se pak prolínají dalším textem. Sem patří i kapitola **Přestávka** (str. 33 - 40). Podobně začíná, co do ilustrací, i **Druhá třetina** (str. 41-65) jenže pak buď došly autorům síly anebo to Kantorka už nudilo a tak od str. 48

rázem končí "hlavy" a přicházejí akčnější i-lustrace - tedy "skorovtipy". Jsou ovšem svázány s dějem - řeč je zrovna o to, kam se z podniku ztrácejí výrobky (rakve!) a je jisté, že je "kradnú všici" - aspoň tak to obrázky (**viz rubrika "4x" v tomto čísle!**) dokumentují.

A na str. 53 už začíná jít do tuhého, protože schůze se sice koná kvůli schválení nějaké rezoluce... ale protahuje se to a... **HOLÁSKO:**

"Soudruzi, já jenom poznamenávám, že jsme se sešli kvůli rezoluci a rozejdem se kvůli hokeji. Já si ten zápas s Rusákama ujít nenechám!" Jenže, jak to známe, mele se mele, a trvá do až do stránky 64.

SMOLAŘ: "Hele, nechme toho a vraťme se k té rezoluci. Máme na to pět minut."

A na stránce 65 vypuká krátká kapitola **Konec druhé třetiny** (přestávka se z důvodů časové tísně nekoná) a na další straně rovnou **Třetí třetina (Začátek)**. Její dramatický průběh neprozradíme, věřte však, že je plná soudružských blábolů včetně lásky k Sovětskému svazu a vzpomínky na Klementa Gottwalda... Ale po skandování sálu "Hokej, hokej, hokej!" se ukáže, že nikdo text rezoluce nezná. Ale sám předseda konstatuje, že to určitě

"bude podobný jako těch šest předtím..."

KAPRLE: "Tak dej vo ní hlasovat hned, na čtení už nikdo čekat nebude!"

A stane se.

MRVOŇ: "...prohlašuji rezoluci za jednohlasně přijatou. Vy si děte na ten hokej a my to tu podepíšeme. Čest práci!"

PRACUJÍCÍ: "Čest! ... Hurá! A na Rusáky! Bijte je, bijte je, bijte je!"

Dělná třída mizí ze zasedačky (**viz obrázek!**). Osobnosti zůstávají.

Závěrem:

Na stránkách 74 - 78 jsou ještě čtyři kresby, a dokonce i dvě ryze hokejové (navíc s jedním hrozivě velkým **Rusem** (**viz obrázek na-pravo!**) a na té poslední už není ani **Rakvomat**, ani **hokej**, ale je tu **Kanada** - typicky kantorkovský bobr právě poráží za lenošícího dřevorubce lesní velikány. Celý svazek končí oznámením

Předplacené objednávky: KAN. P.S. "Q" box 369 Toronto, Ontario, CANADA, Cena 6,- dolarů

Kdo by dnes za takovouto kuriozitu nedal rád šest kanadských dolarů? Jenže - kdo pozdě chodí...
(I. H.)

Kresby: **Pavel Kantorek** (jde výhradně o ukázky z recenzované knížky)

Ukázku kreseb na téma "**Kdo tu krade naše rakve?**" (z recenzované knihy) najdete v rubrice "**4x**" (dále v tomto čísle).

Začneme od začátku: vlevo vidíte, jak vypadá vstupní stránka alba (zřejmě str. 3 asi tak stodvacetistránkové - ale neočíslované - publikace).

„**Very fine Art**“ budí zájem návštěvníka galerie (**vlevo**) a kniha vzbudila zájem GAGu, protože její autor publikuje pravidelně nejméně v jednom z obou německy psaných měsíčníků, z nichž už pěkných pár let do GAGu vybíráme ukázky doprovázené pár větami o aktuálním vydání.

A pokračujeme hned koncem: vedle **vpravo** vidíte poslední stránku alba, které vydalo už v roce 2007 Maro Verlag v Augsburgu. Viz textík dole - přiznáme se bez mučení, že jsme odkaz na web nakladatele nevyužili a tak náš výběr tvoří pouze a jen vtipy, které jsme si po staru založili papírky a pak pro vás oskenovali a zařadili na stránky GAGu. Ale důležitější jsou **nápisy** na nádobách pro tříděný odpad na obrázku **vpravo**. Vtip je právě v nich. Od nejmenší zleva doprava jsou totiž určeny pro **Bio / Sklo / Papír** - a ten největší kontejner je určen pro vyhazování **dárků plus cedéček s nechtěnou muzikou...**

Celé album je totiž sestaveno z „moderních“ témat, které od data vydání stále platí - a to nejen pokud jde o nepotřebná cedéčka, která se dodnes hromadí v obydlich. Také děti a jejich výchova či způsoby prošly dost rychlým vývojem a autor zde tento střet charakterizuje příkazem otce:

„**Uděláš to teď a basta!**“ a odpověď dítky: „**Antibasta**“

Jak vidět zde, není počet nevelkých stránek roven počtu vtipů v knize tištěných. Některé se roztahují přes obě stránky a není to náhoda, že jde především o ty poněkud fázované...
Cedule označují určení dvou bazénů na plovárně. Vlevo: pro **Plavce**, vpravo pro **Neplavce**.

VLEVO: **V Hamburku.**

Dnes: Čínský den! - Přijedou všichni?

VPRAVO: **O různosti kultur**

Indický čistič bot: **Vyleštit a nablýskat, pane?** - Čínský čistič bot: **Kolik kopií bot?**

O autorovi: Kromě pár vět o životě a díle karikaturisty (uvnitř svazku) se na zadní obálce lze dočíst pouze to, co o Beckově díle soudí dva z recenzentů v tisku... Jen pochvaly.

- Má to *klima*?
- Co je to za otázku? Ono **DĚLÁ** klima!

Další informace o autorovi plus jeho podobiznu jsme vyhledali na internetu - viz tu:

Biografie BECK

Narodil se v Lipsku v roce 1958

Různé nedokončené studium (včetně architektury), časté změny zaměstnání (včetně designér inzerce, ilustrátor, grafik)

Od roku 1997 je pravidelným kreslířem různých časopisů a novin (kupř. "Zeit", FAZ, Natur+Kosmos, Zitty Berlin, Eulenspiegel, Cicero)

Ilustrace pro mj. Readers' Digest, Ogilvy&Mather, L.B.D. a Brigitte.

Po dvaceti letech v Berlíně žije od roku 2003 v Lipsku.

Více o něm: www.schneeschnee.de.

Auszeichnungen und Preise:

2001 *Deutscher Karikaturenpreis*, 3. Preis

2003 *Deutscher Karikaturenpreis*, 1. Preis

2007 *Till 2007* (Preis der Eulenspiegel-Gilde zu Mölln)

2007 *Stuttgart Award*, 2. Preis

2007 *Deutscher Karikaturenpreis*, 1. Preis

2012 *Deutscher Cartoonpreis*, 2. Preis

Připravil: **IH**

Zemřel přírodovědec a autor kreslených vtipů Pavel Kantorek. Bylo mu 75 let

PAVEL KANTOREK |

Ve věku 75 let zemřel český přírodovědec a kreslíř Pavel Kantorek. iDnes.cz to potvrdil jeho bratr Jan. Kantorek byl v Česku nejznámější pro své kreslené vtipy, které se často soustředily na populárně-vědeckou a zvířecí tematiku s politickým podtextem. Kantorek se také zabýval teorií relativity a kosmologií.

Kreslíř Pavel Kantorek sice zemřel, ale na jeho humor se nezapomene. Proslul zejména zvířecími vtipy, za které dokázal schovat narážky na nepříjemnou komunistickou realitu. I proto u nás po jeho emigraci v roce 1968 kresby nesměly vycházet.

„Dostala jsem zprávu, že ho ve čtvrtek našla policie v jeho bytě. Informovali mě, protože věděli, že se známe, a požádali mě, abych kontaktovala příbuzné,“ řekla iDNESu Kantorkova známá **Ilektra Almetidu**.

Kantorek se proslavil jako skvělý kreslíř a humorista, své vtipy publikoval zejména v časopisu Dikobraz. V srpnu 1968 emigroval do Kanady. Kantorek získal obdiv a popularitu ještě v 60. letech. Již tehdy z jeho děl byl zřejmý jeho odpor vůči zkorumpovanému a dusivému komunistickému režimu. Musel absolvovat rok nucených prací, aby byl přijat na vysokou školu. Následně studoval fyzikální vědu na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Se školou měl být hotový v roce 1968; namísto toho emigroval do Kanady.

Jeho kresby byly v Československu následně zakázány, přesto se šířily pomocí disidentských časopisů. „Těch vtipů bylo několik tisíc. Od 70. let vycházely ve Švýcarsku, v Německu, v Kanadě a po listopadu se opět objevily i tady,“ říkal humorista.

V Kanadě získal doktorát z fyziky a stal se uznávaným odborníkem, který vyučoval na Ryersonově Univerzitě v Torontu. Přednášel o kosmologii a teoriích elektromagnetických polí a relativity. Roli humoristy a vědce úspěšně propojil: „Vědec musí mít smysl pro humor a naopak - humorista by měl znát logiku,“ řekl před lety (**idnes.cz**)

„Jo, milá paní, co to je, to vám nepovím. Ale pupek to nemá, takže savec to nebude.“

Nekrolog B / **Kantorci byli dva (Blesk)**

Zemřel kreslíř Pavel Kantorek: Bylo mu 75 let

Proslul kreslenými vtipy, ale profesí byl doktor přírodních věd. *Pavel Kantorek* (†75), který před pár dní zemřel v Torontu, se celý život potýkal s tím, že měl stejnojmenného bratrance, lékaře a maratonce *Pavla Kantorka* (87).

Rodiče obou Pavlů a herečky **Mirian Kantorkové** (82) měli zřejmě smysl pro humor. „**Strýc Rudolf pojmenoval stejně jako**

ko náš táta syna Pavel. A nejhorší bylo, že se lidem pletly i jejich profese. Bratranec

byl kromě malování přírodovědec a můj bratr je sportovec a lékař. Oba doktoři,“ pomáhala herečka Blesku zorientovat se v rodině.

Pavel č. 1 - bratranec karikaturista

V dětství jezdila hodně na Moravu za babičkou a léto trávila právě s kreslířem Pavlem, který pocházel z Olomouce. „*Byli jsme si blízci jako sourozenci.*“

Hereččin bratranec si ve svých vtipcích nebral v 60. letech servítky a strefoval se do vládní garnitury, a to laskavými obrázky zvířátek s „podtextem politickým“, jak sám říkával.

Kreslil kočky a utlačované myši

Když v roce 1968 přijela ruská vojska, emigroval přes Vídeň do Kanady. „*Odešel jsem 21. srpna 1968. Brzo ráno přijeli, sedl jsem do auta a odpoledne už jsem byl ve Vídni. Říkal jsem si, že pokud nás tady bude někdo okupovat, tak já tady nemám co dělat,*“ vzpomínal před lety v Radiožurnálu.

„*Od roku 1990 jezdil do Prahy každý rok. Míval tu pravidelně výstavy. Bude mi moc chybět. Moc toho nenamluvil, ale když něco řekl, dokázal být neuvěřitelně vtipný,*“ přiznává Miriam.

Pavel Kantorek, malíř a přírodovědec, kreslil zejména kočky a myši. „*Myši reprezentovaly utlačovaný lid, který musel žít v totalitě. Kočka pak reprezentovala vládnoucí třídu,*“ říkal s tím, že mu jeho čtenáři rozumí. Po emigraci působil v Torontu jako profesor na univerzitě. O propojení svých profesí říkal: „*Vědec má mít smysl pro humor a humorista by měl znát logiku.*“

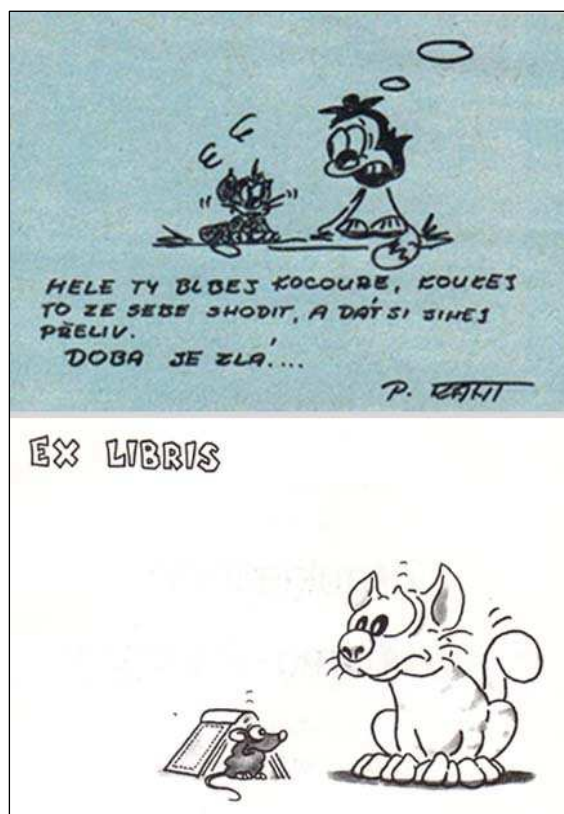
Pavel č. 2 - bratr maratonec

MUDr. Pavel Kantorek, bratr Miriam, je lékař a maratonec, současník [Emila Zátopka](#) (†78).

Kvůli tubere běhal maratony

Třikrát vyhrál kdysi slavný Maraton míru v Košicích (1958, 1962, 1964), v roce 1961 prohrál jen s legendárním Etiopanem **Abebem Bikilou** (†41)! Byl na čtyřech olympiádách. K maratónu jej přivedla až zákeřná nemoc – tuberkulóza. Kvůli ní musel zvolnit. „*Běhal jsem prostě do práce a zpět domů,*“ říká skromně.

(Blesk)

Zdroj: miriam-kantorkova-vzpomina-na-kreslire-pavla-kantorka-75-on-tepal-komunisty-jeho-jmenovec-prohanel-zatopka.html

Nekrolog C / Kantorci byli tři (Dikobraz)

Dosud jsme si pročetli Kantorkův nekrolog:

A) objektivní z (mírně) seriózního deníku a pak **B) subjektivní** z (dost) bulvárního deníku.

Takže víme, že Kantorek byl jednak karikaturista, jednak bratr slavného maratonce stejného jména i příjmení (a ten je zase bratrem jisté herečky).

Ale co ten za C) třetí?

Ten třetí a poslední byl spíš takový **PaKantorek** - falešný hráč na Kantorka.

O jeho existenci se v komunitě autorů kreslených vtipů povídalo na počátku 90. let; dokonce myslím, že už i o něco dříve. A psali jsme pak o je-ho výskytu v hostincích ve Škrtu či v Kuku. Jak to vypadalo v praxi, vidíte na srovnání obrázků vlevo. Nahoře je dílo **PaKantorka**, dole **P. Kantorka**. Více o tom dále! **Čtěte!**

Odhalení!

Nejzuccennější doku-
ment k tomu dodal
GAGu unhošťský
archivář kreslených
vtipů Jaroslav Ko-
pecký - článek se
nazývá **Kantorek v
Praze** a vyšel 21.
února 1990 v Di-
kobrazu číslo 8 na
straně 3.

Bohužel je nepode-
psaný, navíc pre-
zentovaný jako roz-
hovor s jedním z
jeho "mecenášů" (též
anonymním). Tedy:
jediným takovým, co
se nechali nachytat.
Přinášíme ho v ú-
plné podobě a
kresbu údajného
Kantorka jsme do-
plnili (**viz předcho-
zí strana!**) o kres-
bu pravého Kantor-
ka; se stejnými ob-
jekty - Kocourem a
Myškou. To proto,
aby byl co nejžre-
telnější rozdíl v
kreslířské úrovni a-
však i v druhu hu-
moru...

...

V hospodě po pár
pivech laický host
může naletět.

Uvědomme si ale,
že běžné praktiky
podvodníků které
jsou zde popsány,
nebyly zdaleka tak
"provařené", jako
dnes. A známe to:
podvědomá touha,
aby to byla pravda,
abych se opravdu
znal s Mistrem!

KANTOREK V PRAZE

(Rozhovor s jedním z jeho „mecenášů“)

Pavla Kantorka jste nikdy neviděl ani na fotografii. Jak jste ho tedy poznal?

Řekli mi to kluci v hospodě. Seděl tam a kreslil obrázky.

Jak vypadal?

Vysoký, hubený muž, s trochu prořidlými vlasy, asi pětadvacetiletý. Na ruce měl nějaké tetování. Na sobě džínovou bundu s beránkem, džiny a takový příšerný svetr, říkal, že si ho pletl sám. Že hrozně rád plete.

Pamatujete si na kresby Pavla Kantorka před jeho odchodem do Kanady?

Samozřejmě. Mám doma kalendáře s jeho kresbami. Ty, které dělá dnes, se podle mě příliš neliší.

Jak proběhlo vaše setkání?

Měl jsem venku auto a on se zeptal, jestli bych ho neodvezl. Pozval jsem ho na návštěvu, koupil jsem dvě láhve vína a se-
děli jsme až do rána. Půjčil jsem mu videokazetu s Presleym,
chtěl si ji nahrát. Vyprávěl, že je v Praze už od 23. prosince a že
přijel na pozvání manželky prezidenta Havla. Byl tu prý již v ro-
ce 1977 a podílel se tehdy na vzniku Charty 77, za což byl věz-
něn a poté vyhoštěn z republiky. Říkal i, že byl včera na večírku
s Honzou Vyčítalem, vzpomínali na dobu, kdy sjížděli na ka-
noích řeku. V Kanadě se zprvu živil dřevorubectvím, v posled-
ních letech opět kreslí. Potom mi řekl, že v sobotu odjíždí do
Kanady, ale na velikonoce se chce vrátit, a požádal mě, jestli
by si do té doby nemohl nechat u mě auto. Ráno jsem ho vezl
do redakce v Opletalově ulici, odkud mi přinesl nějaké časopi-
sy. Žádal mě o zapůjčení dvanácti set korun, ale tolik jsem
u sebe neměl. Spokojil se tedy s třemi sty. Věděl jsem, že mu
kamarádi včera v hospodě nějaké peníze půjčovali, ale nevěděl
jsem kolik. Večer jim je vrátil. Se mnou si domluvil schůzku na
čtyři hodiny odpoledne. Mám si odvézt jeho auto a přinese mi
videokazetu a peníze.

Připravili jsme si fotoaparát a magnetofon a šli na určené
místo. Podle našeho očekávání nepřišel. Nedostavil se ani na
večerní schůzku. Žádnému z „mecenášů“ se nepodařilo setkat
se s tímto člověkem podruhé.

● Podle našich informací nebyl karikaturista Pavel Kantorek
v republice od roku 1968. Zjistili jsme, že člověk, který se za něj
vydává, přizivuje se tímto způsobem úspěšně již sedmý rok. Až
se s ním setkáte, rozhodně mu půjčte nějaké peníze, za tu le-
graci vám to stojí.

Pokud vám ty tři texty (plus obrázky) o **Pavlu Kantorkovi** stačí, ba máte jich ažaž, můžete
už čtvrtý nekrolog autora, který se v květnu dožil 75 let (a v červenci nás opustil) přeskočit či
vynechat. Napsal ho GAGmen, který se v květnu dožil 75 let a snaží se čtenářům týdeníku
Euro vykreslit Pavla ne jako vědce, ale hlavně jako kreslíře vtipů (ba satiry, což se moc neví)
Hlavně však nepřehlédněte jeho **“Pomník BLBCE”!**

Humor s velmi postranními úmysly

„Pavlu Kantorkovi je politika vždy jen pro legraci,“ usoudil v roce 1988 Vladimír Škutina v doslovu ke sbírce 88 vtipů moravského karikaturisty, který minulý týden skonal v Torontu. Bylo mu 75 let.

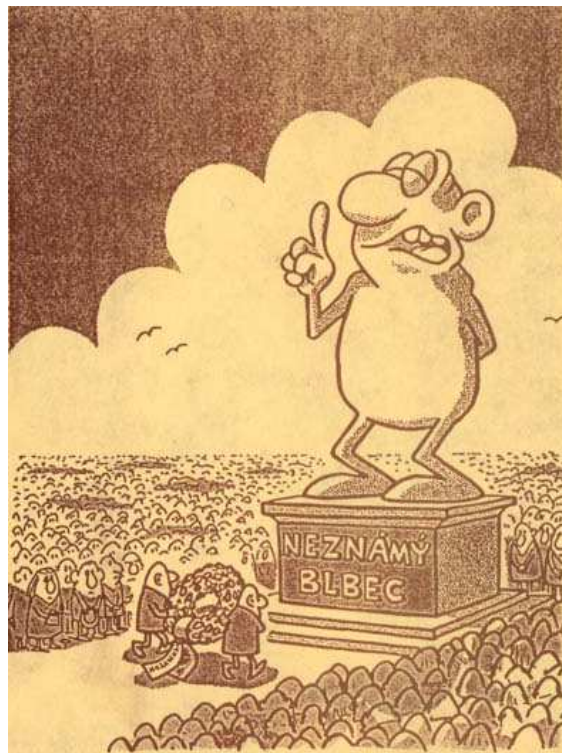
Je to tak, celá silná generace českých autorů kreslených vtipů vymírá. Také **Pavel Kantorek (17. 5. 1942 - 3. 8. 2017)** patřil k těm, kteří vstoupili na scénu v půli 60. let minulého století a vzápětí jim vojska Kremlu překazila kariéru v tom nejlepším. Kantorek odešel do ciziny kde nakonec zemřel, zatímco Jiránek tu zůstal a zemřel v Praze. Renčín a Vyčítal už nekreslí, ale své si i s Jiránkem nakonec ještě říci stihli, tak jako Kantorek.

Že politická karikatura nebyla tím, co z Kantorka udělala miláčka národa, je jisté. Byla to zvířena; domácí miláčkové. V době kdy k nám dorazil Saul Steinberg a rozpoutaly se boje mezi tradicionalisty a modernisty (šlo o správnou tloušťku vtipné linky) vypadaly Kantorkovy obrázky jako spadlé z nebe. Pardon: z Disneyova studia. Není to kýč? Jenže si získaly publikum a k uznání pomohl i typ humoru, který byl srozumitelný, ale ne podlézavě. Byly v něm náznaky toho černého; a nejen pražská kavárna v něm nacházela jakési vedlejší úmysly.

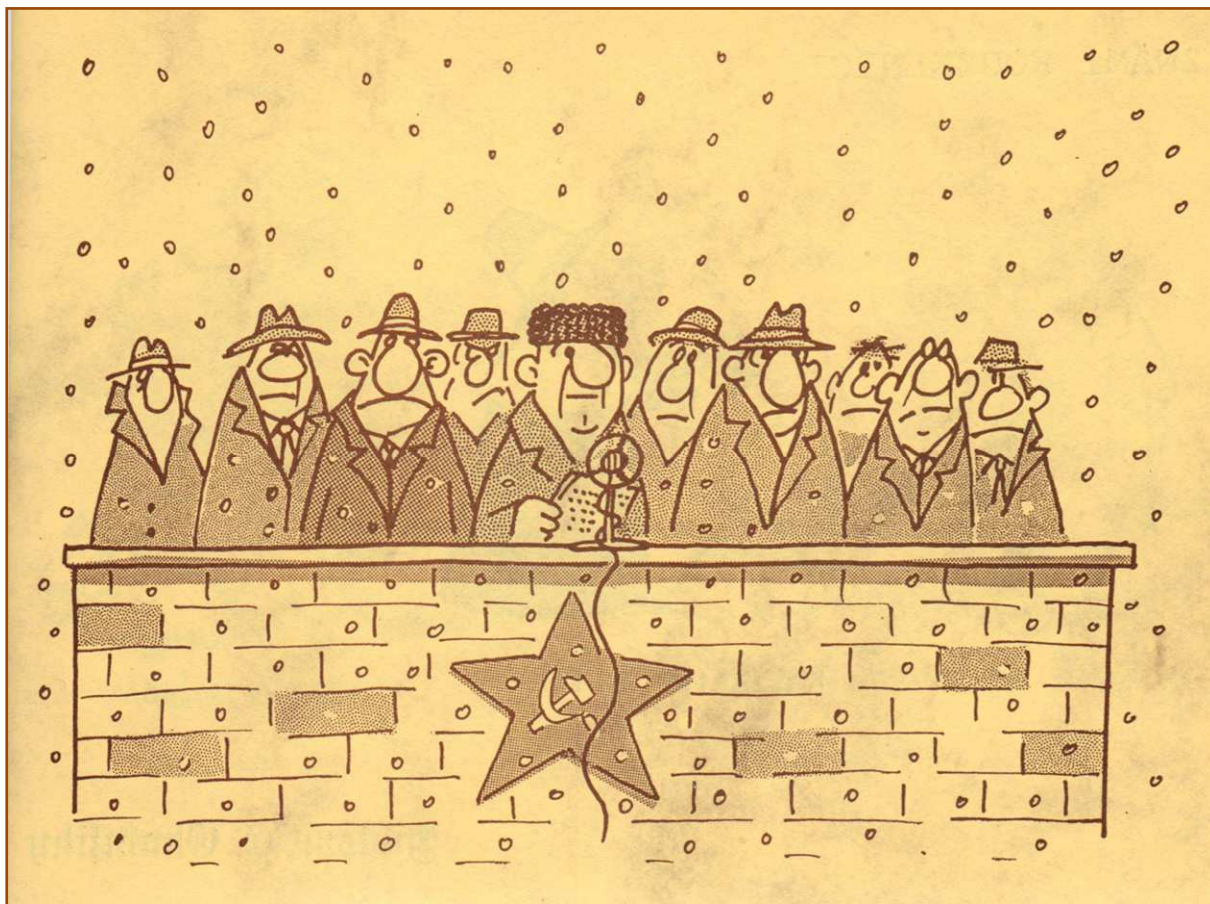
Na Kantorka to prasklo během Pražského jara a následně to potvrdily vtipy už v emigraci. Nakonec vše shrnuly „Historické okamžiky“ s autorovým úvodem a Škutinovým doslovem.

Album vydal v luxusní grafické úpravě Milan Cimburek v Curychu. Základem sbírky jsou historické mezníky a osobnosti; Karel IV, Hus, Komenský... včetně Gottwalda (v Klementisově beranici na tribuně v únoru 1948). Též blaničtí rytíři, jak je Kantorek zachytil v roce 1968. Jenže o této Kantorkově sbírce se u nás vědět nemohlo a ani nesmělo.

V Kanadě se dostalo kreslení vtipů na druhou kolej, musel nejprve dostudovat a získat doktorát ve fyzice; nakonec začal na technické universitě přednášet. Ač získal pár cen v soutěžích, s vtipy v Kanadě neprorazil. Ale pro českou

emigraci rozestou čerstvě po glóbu zůstal jedničkou - kreslil vtipy do časopisů, ilustroval u Škvoreckých. Takovým tiskem pro přátele byl svazek - „I. Brodský, P. Kantorek: ČSSR vs. SSSR (drama o 1 jednání a 3 třetinách)“. Šlo o popis schůze n. p. Rakvomat, a Kantorek se tu vyřádl vzhledu kádrováka - s tváří Leonida Brežněva. A hokej? Jen pointa: kvůli televiznímu přenosu zápasu s „rusákama“ zdrhlo osazenstvo sudruhům ze schůze.

Rok 1948: Ráno mrholilo, ale když Klement Gottwald vystoupil na tribunu, tak začalo sněžit.

Doma se počátkem 90. let dočkal Kantorek velkého uvítání. Kreslil pro Škrt (náklad 380 tisíc výtisků a nulová remitenda!) pro Kuk a znovu i do Dikobrazu. Snad všechny sbírky z exilu vyšly za pár let i zde - zprvu též v náramných nákladech. Včetně „Historických okamžiků“ (**viz kresba výše - Únor 1948**), „Bajek“ a knížek lékařských vtipů. Poslední léta pobýval autor v Kanadě i v Česku, občas vystavoval, v jedné zahradě měl stálou prodejní výstavu.*) Pobyt na Západě ho vybavil schopností postarat se o dobré peníze za dobrou práci. Za zásadní dílo považoval svůj návrh na pomník „**Neznámého blbce**“. Na piedestalu stojí žvanivý exemplář „homo“ se zdviženým ukazováčkem - ani s přimhouřením oka nevypadá jako „sapiens“. Potentáti mu k nohám kladou věnce. Zrovna touto kresbou končí „Historické okamžiky“ shrnující pohledy Pavla Kantorka na naše dějiny. Že by nějaké memento?

Ivan Hanousek (Euro č. 33/2017; str. 58)

Kresba: **Vojtěch Velický** (Euro) + **Pavel Kantorek** (z knihy „Historické okamžiky“)

*) **Více informací** o současných a nastávajících výstavách P. K. najdete v rubrice „**Z domova**“ v tomo čísle. Recenzi na výše zmíněnou knížku „**ČSSR vs. SSSR**“ najdete rovněž v tomto vydání GAGu.

http://www.libpro.cz/cs/lp/multimedia/video/113_pavel-kantorek-v-libri-prohibiti-3

Takto zní adresa - link na knihovnu **Libri prohibiti**, kde je třídní(!) záznam z oslavy sedmdesátin **Pavla Kantorka** (tedy před 5 lety) na pražském Senovážném náměstí. (jk)

Letní trojboj!

Je to tak...

Počátkem září se nám v redakci na stole sešly právě tyto tři časopisy. A sešly se tak, jak to má být: v naprosto normální, šustivé, tedy papírové podobě, kde si můžete listovat, porovnávat různé stránky, vtipy, vracet se bez problémů s vyháněním rušivé reklamy z monitoru. A vůbec - bez všech těch hnusných úkazů, které mnohé z vás/nás obšťastňují weby a facebooky elektronického či snad digitálního padruhu...

Navíc máme radost, že funguje distribuce, takže dva z časopisů dorazily ve velkých obálkách (v

jedné už byl výtisk maličko provlhlý od náhlého deště) a ten třetí, pořízený ještě za sucha ve vestibulu metra trasy A, dorazil v tašce s dalšími nákupy, ještě celý vyhrátý ze žhavého posledního dne měsíce srpna.

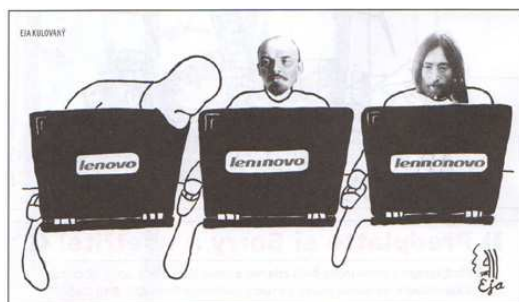
Měsíčník Sorry se stal přes prázdniny dvouměsíčníkem. Vyšel (jako GAG) coby číslo 7/8, naštěstí za cenu jednoho čísla, vždyť vydání nemá dvojnásobný počet stran (už takhle je ona bez koruny padesátikačka ažaž...) Ale když se nás zásobují Tomaschoff z Německa i Vicové ze Slovenska, proč by také e-GAG neměl pohnout kostrou a dojet si pro ten třetí časopis. Vždyť naše redakce i hostince Sorry sídlí ve stejné Praze 6.

Z obrázků, složených z titulních stran zmíněných tří humoristických časopisů, na vás koukají vtip od Košťáry v pražském měsíčníku, jakási šílená foto-montáž signovaná Arno Funke a Freimut Woessner v magazínu berlínském. No, v tom jsou Němci opravdu jedineční (ale toto není pochvala). Bumerang má zase

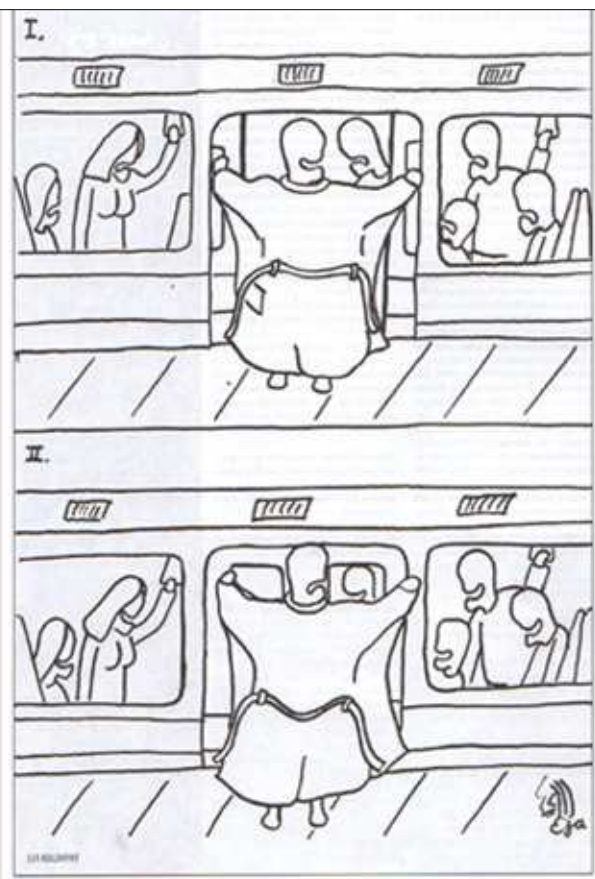
tak velký formát, že jsme úvodní stránku chtěli původně nahradit jen hlavičkou časopisu. Ale pak nám to nedalo - a tady vidíte výsledek. Velký barevný (a povedený) vtip jsme vměstnali do skeneru, ořezali *jentak* ve fotošopu a hle: takto se prezentuje na obálce Bumerangu číslo 17 slovenský karikaturista **Andrej Mišaneck**.

A čím teď pokračovat? Nějak se nám i sem vecpal jako první *Koštýř*, a tak si nejprve projedeme **Sorry**. Čtyřicet stránek obsahuje dva a čtyřicet kreslených vtipů. Docela se to rýmuje, ne? Hned ty první tři vtipy, co jsme vybrali jako ukázkou do GAGu ladí i tématicky. Ladí, ale určitě nevoni! Autoři už zřejmě mají dost toho věčného sexu a politiky a tak si zkusili odskočit... Jak *Pralovszký*, tak *Steska* se zaměřili na "hýzldámy". Hvězdou *Sorry* je v současnosti *Eja*, tentokrát má 6 vtipů, z nichž jeden velký z metra na zadní obálce. Pokud jde o nápady, jde obvykle o slovní hříčky, které k Famy-zdatu a pak i *Sorry* patří od začátku. Ovšem zvyknout si na tu "kresbu"? Má tu přednost, že je nenapodobitelná, a nepředstírá realismus. Ovšem ve chvíli, kdy vymyslí vtip s *Lenovem*, *Leninem* a *Lennonem* autor narazí. Musí si pomoci fotoportréty a najednou je cítit ten deficit. Výtvarník, který i ty hlavy umně vystihne a ne vystřihne, by byl o stupeň výš v případné klasifikaci (**Viz obr.!**)

Rovněž šest vtipů (nových) tu má *Boris Pralovszký*. Tady je ovšem nutno vědět, že těch celkem deset retrovtipů z dávných *Sorry* z dvoustrany 14-15 s titulkem "Sorry před 23 lety" v tomto přehledu nezapočítáváme. Více se v *Sorry* začíná ukazovat i *Radek Steska*. Stejně jako *Hohl* má v čísle 4 vtipy. Z karikaturistů, kteří u *Fefíků* nepatří ke kmenovým autorům je tu zastoupen jednou kresbou *Novák-Skoupý* a právě tak vzkříšení bratři *Herinkové*. A zaujme i *Dimitrijevič*, se svým barevným vtipem známým užšímu publiku z rubriky "Mistři pláten" v minulém e-GAGu. Do *Sorry* byl evidentně připuštěn kvůli redakční nechuti k **zákazu kouření** v restauracích... **Poslední večeri** narušují apoštolové dýmající před sálem s osamělým **Pánětem** u stolu...

Pokud jde o *Kulovaného Eju*, patří k autorům, které si také Bumerang občas vybírá k otištění v rámci směnného obchodu mezi českým a slovenským periodikem. Takže ten vtip vlevo jsme našli v Bumerangu, ten vpravo jsme zmínili na předchozí stránce. Je fajn, když vidíte, že autor umí udělat vtip se slovy, ale i beze slov, kde člověk nápad ocení až po chvíli. Viz!

Bumerangy jsme prolétli oba dva z poslední doby, to je jak 16. tak 17. číslo. Dereš Fedora Vica je z č. 16, ale úroveň jeho vtipů je tak setrvalá, že bychom mohli v každém GAGu přetiskovat dva kusy. Prošli jsme však novější číslo 17. humoristicko-satirického čtrnáctideníku z 26. 8. tr. Jako vždy jsme si říkali, proč se takového nápadu - tedy vkládání přílohy ob týden do deníku Šport - nechopí český deník Sport - anebo vlastně jakýkoliv český deník. A jako vždy jsme přišli k závěru, tedy dvěma závěrům: **a)** v Praze nevědí o nikom, kdo by dokázal ve dvou, tří lidech tak kvalitně a vlastně zadarmo, tedy bez velkých nákladů něco takového zajistit a dodávat a **b)** přílohy v denících jsou dutoprázdné nosiče inzerátů, kde nezajímavé texty o stále stejných jídlech, šatech, osobách či výletech kamkoliv pořád dokola mají sloužit k zavěšování reklam. A to se podle omlétých marketingových pravidel lé-

pe daří s přílohou pojmenovanou všeobjímajícím názvem "Rodina" - než s nějakým nápa-

ditým titulem hlásajícím - bože chraň - satiru! Tady nejde o to, co chce čtenář, ale co chtějí obchodníci, kterým je pak úplně jedno, že takovou barevnou přílohu předplatitel hází rovnou do koše; maximálně si vyluští sudoku či křížovku v závěru sešitu.

Devětatřicet kreslených vtipů v 17. čísle Bumerangu není zdaleka nových a současných, ale určité mají kvalitu. Patnáct jich je od autorů slovenských (tj. původních), šest z Česka (2 od Kantorka) šest příspěvků je z ostatní ciziny (2 od Taussiga). A tucet je přetisků z obou stálých rubrik - tj ze sbírek péefek a tematických vtipů (tentokrát na dosti originální téma "Zívání").

A jak vidíte vpravo, už jen podle barevnosti přichází na řadu proslulý Eulenspiegel. Jde o číslo 9. - tedy z měsíce září. Ale (nejen) v Německu je zvykem označit už týden před koncem měsíce vydaný sešit názvem měsíce následujícího. Je to proto, aby, když se časopis válí ještě měsíc na pultech, nevypadal jako již stará a neaktuální věteš....

Přiznáváme se, že jsme tentokrát v Eule dost těžko hledali aspoň jeden "dobrý vtip" - což znamená takový, který by byl v Česku srozumitelný i po překladu.

Zajímavé zjištění: jediná

kresba Jana Tomaschoffa v tomto vydání byla grafikem neuvěřitelně neuměle, tedy šikmo(!) ořezána - kam se vytrácí pověstná německá pořádnost (!?). Vybrali jsme nakonec jeden vtip ze čtveřice kreseb od známého Zaka: Dáma v pokyťkovaném obleku: "Pomoc! Mé šaty napadl roj agresivních včel!" - "Její problémy bych tak chtěl mít...", říká si pán s trikem zdobeným klobásami... No jo, nic moc - ale to je prostě léto...

Po druhém prolistování (číslo má 68 stran!) jsme na další vybírání rezignovali - raději jsme sáhli po dvou sdělných inzerátech. Ten vysoký nalevo zve na výstavu "Klausa Vonderwertha in memoriam", kterou až do 3. října hostí Satiricum v letním paláci v Greizu. Nu a už prý je také nejvyšší čas poptat se po vtipném nástěnném kalendáři na rok 2018. Ten nejlepší se 13 vtipy velkého formátu 21 x 30 cm nabízí samozřejmě **Eulenspiegel**. Stojí jen 9,90 Euro - více na www.eulenspiegel-laden.de.

A ten papír přibitý na chladničku nese nápis: "Koupím magnet na ledničku!"

Autoři kreseb: **Vico, Mišánek, Tomaschoff, Zak, Steska, Kulovaný, Pralovszký, Košťár**

Štěpán Mareš slaví 22 let (s Raoulem v Reflexu)

“Ten den vidíme pořád tak jasně, jako by se odehrál včera. Dvaadvacetiletý mladík vešel do papíry zaneřádné kanceláře vinohradské redakce Reflexu a nabídl nám k otištění své kresby. Zjevná inspirace Kájou Saudkem nevadila – ten kluk uměl nakreslit výstižnou karikaturu všech, kteří se v té době pohybovali na české politické scéně.

A to se nám hodilo. V lednu roku 1995 začal v Reflexu vycházet Nekonečný příběh České republiky očima ufona. **Strih.** V aktuálním vydání vyšel 1154. díl Zeleného Raoula a tomu – kdysi černovlasému – mladíkovi je dvakrát tolik. Což znamená, že se dvanácti patnácti prokresleným okénkům s bublinami věnuje týden co týden přesně polovinu svého života. První scénáře jsme mu faxovali, dnes je posíláme e-mailem. První díly vozil v trubce autobusák z Třebíče do Prahy, dnes si je posíláme přes Úschovnu.” (M. T.)

Milan Tesař; Reflex z 26. června 2017 / Foto: Reflex

Štěpán Mareš může slavit i s jinými (s Honzou a Zlatou v Nedělním Blesku aj.)

Slušnost velí popřát zdraví a umělecký zdar i v našem magazínu. Už jen proto, že do redakce Stadiónu, pak do redakce Škrty (ale i do ČST a ČRo Regina Praha, kde jsem pracoval) vstoupil a pak to opakoval týden co týden (o pár let dříve než navštívil výše zmiňovanou

redakci Reflexu. Byl to školák, poprvé přišel i s maminkou. Pozval jsem je do Stadiónu, kde jsem dřív dlouho pracoval a v té náhle tak svobodné době jsem (na přání vedení!) pro sportovní týdeník připravil scénář komiksu. Ještě dnes jde z libreta vycítit, že byl psán pro Káju Saudka. A Emil Šourek si vzpomene, že počátkem roku 1990 byla v Praze *trma vrma* - a Kája nevěděl co dřív. A tak poslal za sebe začátečníka, který prý je tak okouzlen jeho kreslířským stylem, že tu zakázku určitě zvládne. A měl pravdu...

Na obrázku vlevo je obálka a vpravo poslední okénko seriálu **“Záhady Králíkova sídliště”**. Kdybyste však chtěli soudit, jak od leva do prava během čtvrt roku vyzrál Štěpánův kreslířský rukopis, byli byste vedle. Obálka totiž vznikla až dodatečně, kdy seriál skončil, kopie jednotlivých pokračování jsme sešili do sešitu a obálku vymyslel kreslíř - aby to působilo jako sešit. Vývoj v Československu šel kupředu tak rychle, že i scénář za ním klopýtal. Skutečnost nás neustále předbíhala a zprvu víceméně zábavný příběh nabíral stále více autentických reálií a týkal se skutečných osob z tělovýchovného hnutí - i když skrytých za všelijaká jména (Rudolf Dušek - *Rudi Dutchke* a pod.) Ale MUDr. Anna Bolická z temné strany příběhu byla pouze vymyšlena pro lepší vyznění komiksu o boji družstva *Masové tělovýchovy* proti vrcholovým atletům z teamu svalnatých *Steroidů*. Štěpán se velmi přesně držel libreta co do textů i počtu okének, po celou dobu střídal ve správném rytmu detaily i scénky, tak jak byly libretistou předepsány a předkresleny. Samosebou jsem ho podporoval ve vymýšlení různých ved-

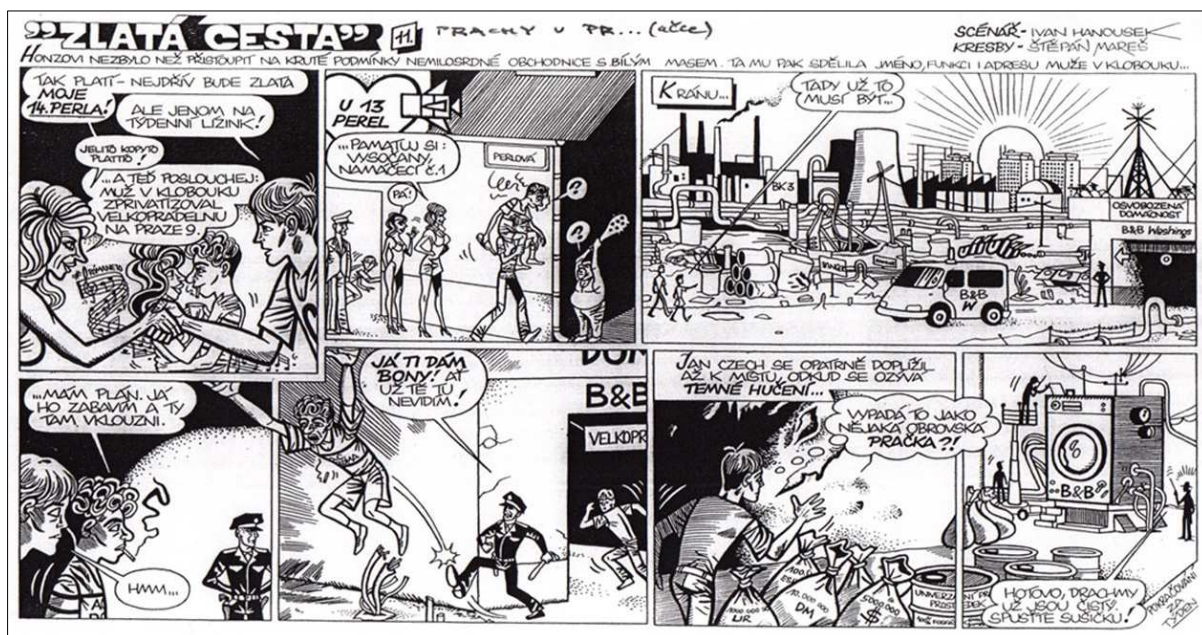

lejších legrací, nápisů, znaků apod. A samozřejmě měl naprostou volnost pokud jde o vzhled a tváře všech postav. Už tehdy ovšem měl chuť zapojovat do příběhu známé tváře, což dokumentuje závěr seriálu u sochy sv. Václava. Mínil jsem ho po dvaceti letech jako odkaz na Saudkova *Pepíka Hipíka* ve *Čtení pod lavici*, kde jsem působil, když ho v roce 1969 zakázali).

Tato tendence, touha po konkrétních osobnostech u Štěpána sílila a tak v našem pozdějším a třikrát delším příběhu **“Zlatá cesta”** (**viz obr.!**) jsem občas úmyslně (tedy na jeho přání) do libreta vpravoval i všelijaké odkazy, tuším, že na Gotta, Klause a pod.

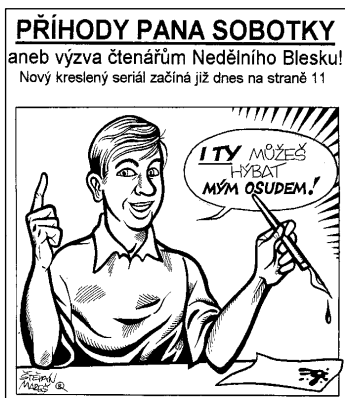
V té rušné době jsem však pracoval ve zpravodajství ČST a pak v ČRo a již plnoletý Mareš se sám propracoval k Jaroslavu Holoubkovi v *Nedělním Blesku*, kde zařídil tento "kšeft". (1994-96). Pro nás oba to spíš než jako zdroj financí znamenalo potěšení; něco, co nás ba-

vilu a na čem jsme se oba učili. Přestože jsem měl na svém kontě pár vydaných knih a řadu (nekreslených) seriálů, se stavbou epického příběhu, který by měl svůj vnitřní řád a na konci solidně uzavřel různé pootvřené vztahy všech postav, jsem dosud neměl zkušenost.

Těch 35 dílů (tentokrát ovšem bez obálky) byla i pro Mareše zkouška a tu skládal zdařile co do spolehlivosti, nápaditosti a koneckonců i pokud jde o doručování každé hotové kapitoly do redakce NB. Tři na sebe navazující díly (10, 11 a 12) **Zlaté cesty** (viz!) ukazují snad dost dobře styl seriálu, který mohl někdo mít za dobrodružný, ale nám šlo o humor, tedy parodii. Už nevím proč, ale začínat si zrovna v *Nedělním Blesku* (tehdy nebyly v neděli otevřené na venkově žádné trafiky!) s dalším kresleným "románem" se už (myslím, že nikomu) nechtělo.. O našich předcházejících komiksech "**Příhody pana Sobotky**" (Sobotka: *I ty můžeš hýbat mým osudem*) a "**Krimi story**" (s poldy *Klídkem a Pohodou*), které *Zlaté cesty* předcházely, možná něco utrousím zase jindy. Ale jisté je, že pro mne bylo nejpodstatnější právě toto naše dílo o *Honzovi a Zlatě*, kde jsme se oba hledali (libretista v žánru a kreslíř ve stylu) a také našli. Přitom mediální nosič našich černobílých komiksů, tedy sešit *Nedělního Blesku*, nekonvenoval mému vkusu, přestože byl vlídnějšího rázu než hromové *Blesky* všední. Ale

dnešní přání k narozeninám patří *Štěpánu Marešovi* a tak tu píšu jen dvě věty na závěr - prohlédnete-li si pozorně tři ukázky ze Zlaté cesty, zjistíte, že hlavní vývojový skok učinil kreslíř zde; do Reflexu už přišel hotový. Přibyla jen práce s barvou, časem samosebou i větší kreslířská rutina... a také vyšší honorář za celostránkové díly.

Výsledné číslo 122 je součtem všech čtyř publikovaných komiksů autorského páru H + M. K více než tisícovce *Zelených Raoulů* má toto numero daleko, ale během těch pár let nám to fungovalo a pro oba autory to mělo svůj půvab. Mareš se odsud odpíchl k nabídce práce pro Reflex, Hanousek tak uzavřel tuto část své tvorby*) **(ih)**

*) Byť ještě pár desítek *stripů* spolu s výtvarníkem Radovanem Rakusem pro různé časopisy v tomto tisíciletí stvořili.

Ještě dovětek:

Ve *Zprávách ČUKu* č. 51 z roku 2004 jsem publikoval článek „**15 let Štěpána Mareše (1990 – 2004) - I. část**“ s podtitulkem „*Z magazínu KUKu přes Nedělní Blesk, Reflex a LN až do MfDNES*“.

Článek začínal:

To to letí! Z mladého slušného (avšak cílevědomého) chlapce, který do Prahy jezdil z Okříšek (významný železniční uzel) s maminkou – a to hlavně za svým vzorem *Kájou Saudkem* – je dnes třicátník a co se týče kresby jeden z mála našich profesionálů. Z mála proto, protože Štěpán je opravdu tím vzácným člověkem, který se u nás kreslením komiksů užívá.

A končil:

Jistě jste pochopili, že odbočka od kreslených vtipů a karikatur k žánru comics nebyla v tomto konkrétním případě tak velká – Marešovy comicsy jsou zásadně humorně laděné, jeho tzv. *čtverylky* (například „*Dlouhý nos*“ v *Lidovkách*) jsou vlastně rozfázované fóry. Nu a pokud jde o portrétní karikaturu, patří Mareš mezi naše když ne nejlepší, tak jistě nejznámější autory.

Ivan Hanousek

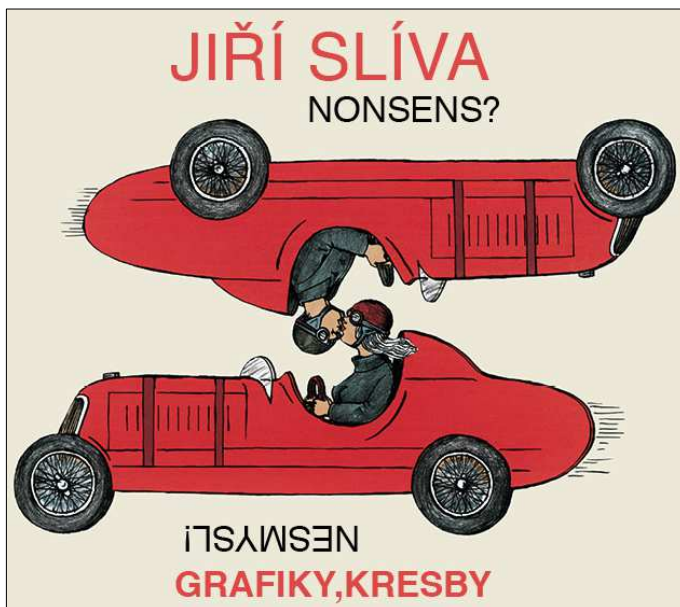
Kresby: **Štěpán Mareš**; Snímek: **archív**

Mistři pláten / **Poslední večeře Pixelů**; není tohle už nepřekonatelný vrchol?

Pomalu se dostáváme od kreativity karikaturistů ke kreaturám kreativců z reklamních agentur. S motivem **Poslední večeře** si pohrála i indická agentura *JWT*, která v kampani pro společnost *Suraj* proměnila jednotlivé apšotoly v hranaté barevné pixely doplněné o slogan: „**Jestliže 13 pixelů dokáže vyprávět příběh, představte si, co toho dokáže milion.**“ (If thirteen pixels can tell you a story, imagine what millions can.)

Nebojte, přijdou ještě horší!

Slíva v Příbrami

Až do 15. října mají jihozápadní Středočeši možnost navštívit výstavu **Jiřího Slívy „Nonsens? Nesmysl!“** v příbramské Galerii Františka Drtikola - na adrese Zámek Ernestinum (otevřeno krom pondělí 9 - 17 hodin). Jak je už zvykem, vernisáž ozdobil 7. září svou písničkou sám autor a pro čtenáře GAGu ještě připojuje informaci, že jde o jeho dosud vůbec největší výstavu - předvádí tu na **200 litografií, kreseb a plakatů...** ®

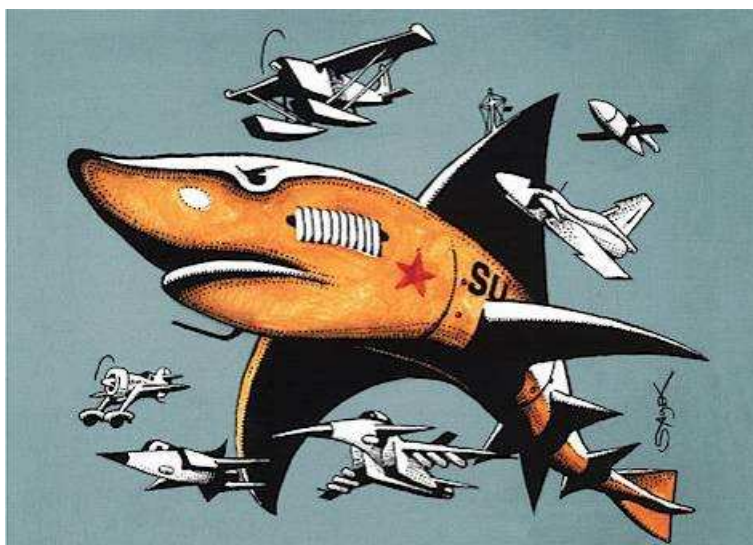
Až do 1. 10. 2017 lze shlédnout také Slívovu „PostPoštu“ v Praze

Autor připomíná, že je nutné **nahlédnout i do šuplíků** pod každým ze skel s grafikami. A hlavně doporučuje své 3D **dadaobjekty**: **Známkolapku** anebo **Prasátko na střádání modrých Mauriciů**.

Kája Saudek si osedlal Zlatého koně

Berounské **Muzeum Českého krasu**, Husovo náměstí č. 87, připravilo výstavu komiksového kreslíře **Káji Saudka**. Expozici, která trvá do 1. října, nazvali organizátoři (...) **Tajemství Zlatého koně**. Vztah výtvarníka a Zlatého koně je dán tím, že speleologická společnost tohoto jména (podle stejnojmenného vrchu u Koněprus) mu v dobách temné normalizace umožnila pro ni tvořit plakáty, titulní strany časopisu **Speleo** i komiksy.

Právě fragmenty této tvorby (ze soukromé sbírky) patří mezi nejzajímavější exponáty vystavené kolekce. Je na nich velice dobře patrné, v čem tkví to kreslířovo mistrovství. Na některých listech jsou totiž torza, v první polovině stránky jen načrtnuté kompozice a ve druhé už hotový výsledek. Jako bychom se dívali tvůrci přes rameno a sledovali genezi jeho výtvarného i duchovního záměru. To, co dává jeho kresbám neopakovatelný šmrnc, je důmyslná a záměrná karikatura figur, budov i strojů. Ovšem pouze opravdový mistr ví, v jaké míře je ur-

čitá deformace smysluplná a dává obrázku žádoucí i efektní dynamiku. Saudek má tento smysl pro míru nadsázky daný od boha. Často například kříží stroje a zvířata, aby akcentoval vizuální dopad vzniklého hybridu. V jednom okénku válečného komiksu **Trat' se ztrácí ve tmě** je například německý letoun Štuka pojatý coby dravý pták startující za kořistí. A německý voják na letišti má obličej jestřába.

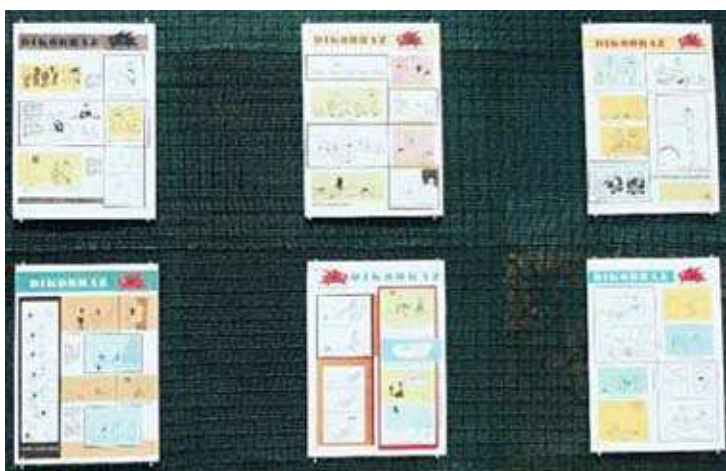
Právě drobný detail ozvláštňuje někdy příliš striktně daný komiksový žánr. Znak hippies na boku bombardéru, vojenská vyznamenání na řadru sexbomby či červený hasicí přístroj na podvozku stíhacího bombardéru jsou nenápadné vtípky, které se vyplatí hledat. Je pak zajímavé, kolik výtvarných a významových rovin lze objevit. Saudkovy kresby jsou jako hluboká jeskyně, do které se spouští speleologové ve skalních masivech Českého krasu. Mají v sobě tajemství, stejně jako tamější hluboké kaňony, zatopené lomy, a nebezpečí, které číhá

v opuštěných a mrazivě ponurých štolách od legendárního vojáka wehrmachtu *Hanse Hagen*, který se v nich údajně zjevuje.

Kreslíř si díky své nekonečné fantazii mohl jako bájného Pegasa osedlat Zlatého koně a hledat na jeho hřbetě ta pravá dobrodružství.

Jan Šída, Právo

Kresba: archiv Muzea Českého krasu

Kantorkovy “posmrtné” výstavy: v Praze-Malešicích...

Lze předpokládat, že se brzy objeví řada výstav veselých kreseb **Pavla Kantorka** (více o jeho díle a také hned 4 nekrology **najdete jinde v tomto čísle**). Některé výstavy však byly naplánovány a realizovány ještě za Pavlova života. Ta tradiční prodejní výstava se koná i přes léto v „inGarden“ - **viz snímky!** Více o všem najdete na obvyklé adrese:

<http://www.ingarden.cz/vystavy>

Na **prostřední fotografii** jsou zachyceny na dlouhém plotě vystavené titulní stránky zmírajícího Dikobrazu z 90. let. Tehdy už satirický týdeník od smutného konce nedokázaly zachránit ani superdávky Kantorkových obrázků na obálce... Snímky: **Jan Koutek** (pořízeno za *úpalného* poledního slunce)

...a v Písecké bráně

Kantorek má na bráně návštěvu! A nemusela by být zrovna malá, protože výstavy výtvarného umění (z našinců třeba Neprakty nebo Machaty) v průjezdu **Písecké brány** poblíž Špejcharu, mívají velmi so-

lidní ohlas; už díky své příznivé poloze na rozhraní Letné, Hradčan, Bubenče (galerie patří Praze 6). Ta Kantorkova začala v půlce srpna, leč k „derniéře“ došlo až **5. září**. Koutkův snímek celého prostoru jste našli na obálce. **A teď ještě foto z derniéry:**

Setkání diváků na výstavě kreseb **Pavla Kantorka**, předpokládané jako beseda nad jeho humorem s herečkou **Miriám Kantorkovou** se stalo, žel, setkáním pietním a vzpomínkou na oblíbeného autora. Písecká brána v Praze 6 byla zaplněna jak jeho příznivci, tak občany navštěvujícími akce pořádané městskou částí, po skončení prázdnin nechyběli ani školáci. Představitelé pořadatelské agentury *InGarden*, zastupující i nadále humoristu, připomněli jak další probíhající výstavy tak i plány, které by se neměly podstatně měnit. Promítli videa z předchozích akcí, živý hudební doprovod prezentovalo kvalitní jazzové duo. Přítomným byla k dispozici pamětní kniha, kam mohli napsat své vzkazy zvěčnělému umělci. Řada z nich byla napsána tak, jakoby Kantorek byl stále mezi námi, přítomen nejen na stěnách, svým osobitým a ceněným pohledem na svět. (jk)

Snímky: **Mandl a Koutek**

Na snímku vlevo dole: Kantorkovy práce se dají na výstavách *InGarden* zakoupit v různém provedení

Rychtařík se prokreslil do senátu!

Už pár autorů kresleného humoru vystavovalo v budově senátu ve Valdštejnském paláci, naposledy tam - dole, hned za btranou u dvorku, visel varnsdorfský Poláček. Nyní do paláce dospěl 29. srpna i **Pavel Rychtařík**. Pozvánka dokládá, kam pokročil ve svém dlouhodobém úsilí dobrat se od jednoduchého vtipu k obrázku výtvarně a hlavně barevně působivému (viz **obrázek**). A to tak, aniž by během té trnité cesty potratil svůj humorný svéráz... Výstava byla v den vernisáže přístupna po předchozím zapsání se na seznam s číslem občanského průkazu. Ale pár známých tváří jsme z fotek na webu senátní Galerii identifikovali. Od bohatě řešených webstránek Senátu PČR by člověk čekal, že fotky z vernisáže opatří editor aspoň popisky takže soudíme, že autor obrázků je ten **vpravo** a senátor, co ho sem uvedl, je ten **uprostřed** (viz **foto**!). Ale co čekat od oficiálních stránek nejvýznamnější státní instituce, která výstavu pojmenuje pouze „Kreslený humor“. A to **bez jména vystavujícího autora** (!). Jan Koutek zjistil, že výstavu je obtížné, ne-li nemožné naštvít prostému občanovi z ulice. Zato snad o víkendech budou až do ledna 2018 přístupné jiné sály v paláci. A v expozici „Druhý život TGM“ objevil náš *fotograf* Renčínův agitační porevoluční plakát (viz **obr.** vlevo dole!)

Docela pěkná dvojice snímků. Zatímco my tu s Renčínem vzpomínáme, mládí už pádí úplně jinam...

Rataje n/S: Odložená i prodloužená...

...byla a je výstava v tradičním prostoru Galerie Chodba Klubu „14“ avízovaná na jaro a nyní čekající na blízké *indiánské* (nebo *babí* - nehodící se škrtněte) *léto*. Výstavu **Bohumil Hrabal v podání českých karikaturistů** už hostila „jeho“ Libeň; bohužel ne ve stále ještě zbídačelém automatu (či kinu) Svět. Do **Ratají n/S**. se prý spisovatel za živa nepodíval - tak aspoň takto. Ota Kmínek ho přivítal 26. srpna slovy: „*Jednou částí společnosti obdivovaný, druhou Stranou nenáviděný tolik, že během normalizace vydával více v samizdatu. Milovník dobrého piva a hospodských řečí, o kterých je známo, že v sobě mají spoustu moudra. Jen si pak ráno většinou nic nepamatuji. Stálý host restaurace U Tygra na pražském Starém Městě byl jiný. Úryvky z rozhovorů si zapisoval a z toho pak vzniklo neskutečné množství literárních, filmových, ba i divadelních děl. Umělecké zpodobnění mistra psacího stroje současnými českými karikaturisty, grafiky a vůbec partou uměleckou a veselou si můžete prohlédnout pávě na této výstavě...*“

**Galerie výtvarného umění
v Havlíčkově Brodě srdečně
zve Vás a Vaše přátele na
zahájení výstavy**

**Známý / Neznámý
Oldřich Jelínek**

**Výstava potrvá až do 15. října
2017!**

Adresa: Havlíčkovo nám. č. 18
Otevřeno denně 9–12 a 13–17
hodin kromě pondělí.

**Více o tom na:
www.galeriehb.cz**

O výstavě a autorovi:

Výstava výběru tvorby českého výtvarníka **Oldřicha Jelínka** (nar. 26. 2. 1930 v Košicích), nadaného talentem výtvarné zkratky, karikaturním viděním a nevyčerpatelným humorem. Již od studií mu byl nejbližší kreslený vtip, komiks, ilustrace i užitá grafika. Po studiích na Vysoké uměleckoprůmyslové škole v Praze (1949 - 1952) pokračoval na pražské Akademii výtvarných umění v ateliéru prof. Pelce, kterou absolvoval roku 1955. Jeho

blízkým přítelem a spřízněným talentem byl Adolf Born, s nímž řadu let vytvářel doslova „tvůrčí duo“. Jejich karikatury, ilustrace a komiksy se brzy staly vyhledávané a byly důvodem bohaté spolupráce s knižními vydavatelstvími a časopisy (ABC, Dikobraz, Plamen, Pionýr, Sluníčko, Čtyřlístek, Svět motorů, VTM, 100 + 1 atd.). Za svou tvorbu, převážně grafickou a ilustrační, získal celou řadu cen na mezinárodních knižních festivalech a výrazně se uplatnil i v animovaném filmu.

Břítka satira vedla po roce 1968 k jeho bojkotu oficiálními komunistickými kruhy i přes nesporné mezinárodní úspěchy a ocenění (výstavy ve všech kontinentech, prestižní ocenění za Nejkrásnější knihu roku 1975 v Bologni - ilustrace k Pacovského knize Vzduchoplavci, aj.). Soupis Jelínkových výstav do roku 1980 je úctyhodný a potom následuje „velké ticho“.

Stejně jako Kamil Lhoták byl i Oldřich Jelínek okouzlen světem balónů, letadel, "veteránů" a svůj hold Františku Tichému zase vzdal v řadě obrazů inspirovaných světem cirkusu. Do roku 1980 se jako ilustrátor podílel na více než sto knižních titulech, jeho volné grafiky mají své neopakovatelné kouzlo a Jelínek v nich zároveň ukazuje, jak mistrně umí pracovat s různými grafickými technikami. Jeho neopakovatelný styl a smysl pro břitkou ironii vynikají především ve společenských námětech, nezapře ani okouzlení světem moderní techniky - vzducholoděmi a balóny, automobily i letadly.

Kdo by se nechtěl nechat vyfotit s legendou karikatury? *Pavel Matuška* takové štěstí měl. Ale protože na fotce chybí Oldřichovi ruka, přidáváme další foto z vernisáže výstavy O. J. v H. B. Je důkazem, že potřebná paže je stále na správném místě. Jen místo štětce v ní drží růži.

V roce 1981 před normalizačním tlakem emigroval do Spolkové republiky Německo, kde žije dodnes. Tehdejšímu režimu se podařilo ovlivnit některé vydavatele v SRN, aby nevydávali jeho díla. V té době totiž řada československých malířů oficiálně pracovala pro některá německá nakladatelství a režim by mohl tuto spolupráci ukončit i za cenu ztráty valutových příjmů pro náš stát. Naštěstí časopis *Computer Woche* na podobné tlaky nereflektoval a s Oldřichem Jelínkem spolupracuje prakticky dodnes. Přesto po své emigraci prožil Oldřich Jelínek nesnadné doby, kdy kromě několika nejbližších přátel o něm neměl nikdo zprávy a pomalu se za ním „zavřely vody“. Teprve v roce 1998 mu jeho přátelé uspořádali po více než 20 letech znovu výstavu v Čechách.

Jelínkova tvorba se v novém prostředí a v nových poměrech pomalu proměnila - námětově víc než stylově. Stále je pro ni typický styl kresby i malby, charakteristický smysl pro humor, jemnou ironii až karikaturní nadsázku, ale náměty si více všímají mezinárodní kulturní scény hudební a taneční. Grafika se pro svou náročnost vytrácí, ale stohy kreseb a obrazů bohatě supluje grafickou tvorbu.

Oldřich Jelínek v posledních letech čile dojíždí do České republiky a rozhodl se část svého díla uloženého v mnichovském ateliéru, darovat do sbírek Galerie výtvarného umění v Havlíčkově Brodě. Nejen z těchto darovaných kreseb, grafik a obrazů jsme připravili reprezentativní výstavu, kterou chceme veřejnosti představit tuto výraznou výtvarnou osobnost a rehabilitovat Jelínkovu tvorbu, která nás před jeho odchodem do exilu provázela od konce 50. let minulého století doslova na každém kroku spolu s dílem jeho spolužáka, kamaráda a kolegy Adolfa Borna.

K výstavě jsme vydali i katalog, který představí výběr z Jelínkovy malířské, grafické a kresebné tvorby od šedesátých let minulého století do roku 2016.

Hana Nováková

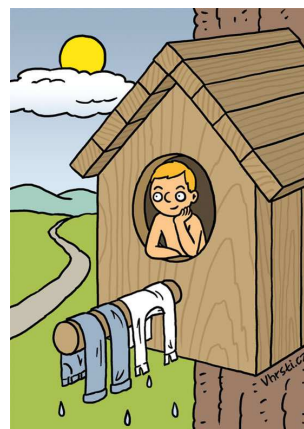
Snímky: Pavel Matuška

Pavel Matuška ještě dodává: K výstavě O. J. je vydán dokonale vyvedený katalog formátu A4 o 86 stranách, v nákladu 400 ks, tvořící průřez mistrem darované kolekce a je v Havlíčkově Brodě prodáván za 150 Kč.

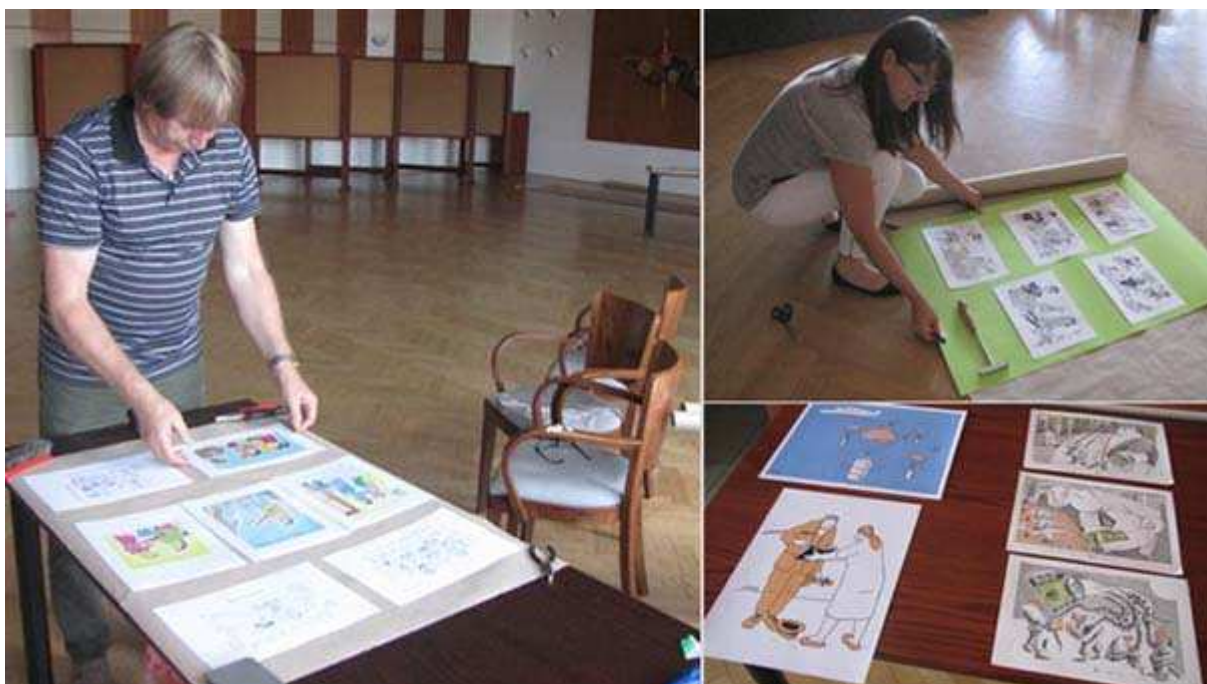
Vhrstí přehnízdil

Strašil děti *Bílou paní*, ale nakonec se mu strašení odměnilo; opouští rodné hnízdo zvané *Strašice* a vydává se za lepším zobem do ciziny. Že by přece jen raději *vrkal* pod lepší značkou „*Nastřeše*“? Na svém webu tvrdí, že se nic *strašného* neděje. Tolik o autorovi se zatím stále ještě vrabčáckým pseudonymem „*Vhrstí*“. ®

Kresba: **Vhrstí**

Fotofejeton / Novobydžovské bienále

Už popáté (tedy málem jedno desetiletí) letos **v Novém Bydžově** (kousek na západ od Hradce Králové) uspořádali národní soutěž pro výtvarníky humoru. Ač jde o akci činěnou ve spolupráci s ČUK, bez místní *Galerie u svatého Jakuba* (vlevo její šéf **Jan Beneš**) by se toto bienále, tradičně pořádané při vavřínecké pouti, konat nemohlo - stará se totiž nejen o místo pro výstavu, ceny pro vítěze a solidní výstavní katalog, ale (jak vidíte) také osobně přikládá ruce k dílu - tedy k instalaci děl karikaturistů v městském divadle. Krom poroty, která i letos pro ocenění lovila kapříky hlavně v regionálních (polabských) vodách, udělilo už podruhé svou cenu i nakladatelství **Epocha**. A za kresby na téma **Bohatí a chudí** byl **Jiří Pírk** oceněn parádním balíčkem knih z produkce nakladatelství (na snímku stojí **uprostřed** mezi **Jiřím Bernardem** a **Jaroslavem Skoupým**. (red.)

Snímky: **P. Kruliš**

Kam za Kantorkem?

Do nebička se nám za ním ještě nechce. Do Toronta na pohřeb to nevyšlo, ale stále ještě není vše ztraceno. Jeho dílo se připomíná všude možně. Výstava v *Písecké bráně* už je fuč, ale vtipy na síti díky prezentaci v *ingarden* ještě běží (**viz o tom jinde v této rubrice**). S tím souvisí náš odkaz na adresu

<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/2212558-vystava-v-parku-pripomina-humor-zesnuleho-pavla-kantorka> .

Kresba: **Pavel Kantorek** (vtip je v tom, že pás běží doprava, ale zvěřina pádí doleva - takže na místě. Ale o to ani nejde - spíš jde o ukázkou, kam před svým skolem výtvarně dorazil autor díky plnému využívání „kreslivých“ programů. Pozadí, melíry, stíny... i ty barvy jsou nějak méně zajímavé než v době, kdy si Kantorek získal diváky).

Že by do peklíčka? Taký netřeba. Krom pořadu na **ČT 24** (kultura), se na jiné adrese nachází záznam (a to dlouhatánský) pořizený na zahájení výstavy ke Kantorkovým sedmdesátinám v knihovně **Libri Prohibiti** u *Gruntorádů* v Praze. Tu je adresa, kterou pro GAG vyšťoural **Jan Koutek**.

Má prý tři díly:

http://www.libpro.cz/cs/lp/multimedia/video/113_pavel-kantorek-v-libri-prohibiti-3

A byl to též **Jan Koutek**, kdo vystopoval, že ani **Český rozhlas** nezůstal pozadu. Mimo jiné existuje na webu rozhovor redaktorky *Filípkové* s **Kantorkem** a *Urbanem* (!) pořizený rovněž už před pěti lety; tj. k jeho sedmdesátinám. (r)

Kantorek není zadarmo, ale také není předražený

Když ho milujete, není co řešit... Jak se ukázalo na výstavě (**viz snímek na str. 26!**) jsou ceny v produkci InGarden stanoveny takto: Malé katalogy sto Kč, velký kalendář od (do) velikonoc dvě stě, tisk kresby třista, čtyřista, autorizovaný tisk na lepším papíře v paspartě je za pět set. Velká monografie stojí Kč 400. Podepsané originály pak tisíc až dva tisíce korun.

Retro: Jarní Lada v Opavě

O **Ladu** byl, je a bude zájem vždy. Možná, že už tady, u Lada, začíná ona dodnešní patálie s českým obecnstvem: **Milé obrázky na vánoční pohlednici - Výborně!** Lada a kreslené vtipy? - **Hmmm...**

Poloretro: Raoul v Praze

Také **Marešův** známý komiks už není žádný mladík. O jeho výročí píšeme v tomto GAGu. Snímek je z výstavy s podtitulkem **Raoulova galerie politiků**.

Sranda z politiků - Jasně! A co humor? - No jo, no... ®

„To je Šašek“,

tak se nazývala jedna ze slavných (pouze mimo ČSSR) knih výtvarníka **Miroslava Šaška**, autora publikací *To je Paříž, To je Řím, To je New York, To jsou Benátky, To je Londýn, To je Mnichov...*, které okouzly i řadu dospělých.

Miroslav Šašek (*1916 Praha, †1980 Švýcarsko) zemřel, aniž by se dozvěděl, jak by se na jeho tvorbu dívali Češi. Díky pozdějšímu zřízení nadace **Miroslava Šaška**, už to víme alespoň my. Víme též, že se těší velkému zájmu i díky spoustě výstav, které se po ČR konají - ta loňská ke 100. výročí Šaškových narozenin byla v Krymské ulici v Praze (ale jiná taková výstava i v Mnichově). Letos - až do 7. července se v galerii v Pelleově vile v Praze konala další výstava, která představila **Miroslava Šaška (na dolním fotu v USA)** v jeho nejslavnější roli - jako autora ilustrovaných průvodců po městech a státech. Ale nechyběly ani obrazy, které zasazují M. Šaška do dobového kontextu (viz výše repro-foto **J. Koutka**).

Mona Lisa v Krkonoších

Mistři pláten už nejen v rubrice eGAG-magu, ale i na podkrkonošské stráni... Obrázek k dispozici nemáme, ale stačí si do Google vrazit...

<http://www.reflex.cz/clanek/video/80044/umeni-ktere-odhalil-az-dron-v-krkonosich-nekdo-v-trave-vysekal-portret-mony-lisy.html> ...a máte před sebou krátké vi-

deo. Obří portrét Mony Lisy se objevil v poli u obce Slemeno v okrese Trutnov.

Podle všeho jde o součást jistě komerční kampaně. Fanoušci dronů si ale unikátní pohled na stráž užívají. Muselo to být dost pracné a nejspíš dirigované až úplně z nebes, že? Autora agrárníka však zatím neznáme... (jk)

Hradecký není z Hradce (ale ani „zez Plzně!“)

Vybraní novináři, abonenti členského zpravodaje *Syndikátu novinářů České republiky*, nám snad odpustí, že o pár dní předbíháme, když otiskujeme následující vtip z ateliéru **PhDr. Václava Hradeckého**. Desítky jeho kreseb na novinářské téma totiž vyzdobí letošní 3. číslo **Mediažurnálu**.

Autor mnoha set kreslených vtipů známých publiku převážně z Dikorazu konce 80. a počátku 90. let, po léta (a dosud) pracuje v Českém rozhlase. A tak se nemůžete divit, že jsme pro vás do GA-Gu vybrali tento obrázek, který nejen vystihuje samu podstatu Václavovy hry s českou slovní zásobou, ale také představuje jeho typického hrdinu, figurku s hlavou o rozměru třetiny celého těla. Více zde neprozradíme, ale jedno překvapení už vidíte v nadpisu. Ač jsme si mnozí mysleli, že

kolega Hradecký pochází z Hradce, není tomu tak! Narodil se v Novém Městě na Moravě, školákem byl v Lysé nad Labem a „vejšku“ studoval v Praze, kde už také bydlí a pracuje... (g)

Směšná trojka opět na místě činu

Přitahování Smíchovem, konkrétně pobočkou pražské Městské knihovny v této čtvrti, vrací se známá trojka **P. H.**, **R. J.** a **Z. M.** na místo činu. Prvé zářijové pondělí se věnovali bez velkého povyku instalaci nejméně sta kreseb. Svědci po pár hodinách nebyli schopni podat

jejich věrohodný a shodný popis. Možná je ovšem považovat za recidivisty, navzájem se i inspirující, sic v jednotlivostech těžko pojmenovatelných, nicméně pro zkušeného pátrače zřejmých. A navíc stojících za shlednutím.

Nejstarší z nich P. H. má již tak popsáný (až nečitelně široký) rejstřík, že by bylo vhodné ho zestručnit

na pár zasloužených superlativů. Drží prst (či celou dlaň) na tepu doby a dva společníci se jen snaží s ním držet krok. Shlédnout jejich charakteristický humor je možno oproti jiným expozicím takřikajíc *furt* (= do konce září vyjma nedělí).

A jistě jim to nedá, aby to na stejném místě nezkusili i příští rok.

(Jan Ko)

Snímky: **Jan Koutek**

Renesance: *Salony* v MB?

Deja vu! Skoro to tak vypadá - počátkem v září ve foyeru Malostranské besedy opět ožil někdejší duch *Kobrových Salonů*. Když přičteme přítomnost kultovního *Roberta Radosty* a

zahajovací řeč současného předsedy ČUKu, jako by se sem vrátil čas. Jen lidí přišlo o něco méně a o něco starších. Ale dorazilo i několik vystavujících - třeba ten *Skoupý* i za toho *Rozhazovačného* (pardon, za druhého z kolínských NOSáků!). Na jedné z desítky Koutkových fotek jsme zahlédli i novoborského skláře... Na snímku (**viz výše!**) si žena snímkuje *Machatu* u jeho panelu a my k tomu přikládáme jeden z jeho fórů (**vlevo!**). Jak Koutek referuje, tak i kulturní vložka se líbila (prý ten *Koštýř* mezitím písničkově povyrostl). Abychom nezapomněli: tématem byly **Volby**. I když se něco nápadů opakovalo, výstava včetně atmosféry v sále byla nadstandardní. A jen co zjistíme jména vystavujících, dáme vědět. ®

Snímky: **Jan Koutek**

„Nebilancuji, nesměle se ohlížím,“ říká Václav Johanus

České Budějovice - Sedmdesáté narozeniny oslaví ve čtvrtek českobudějovický rodák Václav Johanus.

Ve své profesionální umělecké činnosti se věnuje volné a užité grafice, knižní a nově ilustraci, koláži a kreslenému humoru. Zároveň je členem Sdružení Bienále Brno a Asociace jihočeských výtvarníků.

Šestého července vám bude 70 let. Máte potřebu bilancovat?

Nebilancuji, nesměle se ohlížím. Výtvarné činnosti a nápadů mám stále dost a pořád mě tahle práce baví.

Jak jste se k umění dostal a kdy jste se rozhodl, že budete výtvarníkem?

Odmala jsem rád četl a kreslil a vždycy jsem v sobě řešil rozpor, zda pokračovat ve čtení, nebo si už vytvořit vlastní ilustraci k přečtenému.

V sedmapadesátém roce jsem dostal cenu na mezinárodní soutěži dětské kresby v Paříži a to mě povzbudilo.

A i když jsem jako kluk měl řadu dalších zájmů, například sport, rybaření, nebo později dramatický a recitační kroužek, vztah k výtvarnému umění a činnostem s tím spojených, u mě přetrvával do dospělosti, vlastně celoživotně. Rád vzpomínám i na setkávání s malířem a pedagogem Karlem Valtrem, za nímž jsem do Tábora, na základě kontaktu překladatele Adolfa Kroupy, jezdil. S napjatým očekáváním jsem si od něj nechal korigovat své práce, rád jsem poslouchal jeho věcné poznámky a rady k tvorbě. (...)

Výtvarné činnosti se věnuji zhruba od poloviny šedesátých let. Začínal jsem volnou kresbou, grafikou i kresleným humorem - dá se říci současně. V roce 1965 jsem začal spolupracovat s Jihočeskou pravdou a časopisem Student, který byl tehdy nový. Po návratu z vojny v roce 1968, kde jsem pracoval jako grafik ve vojenské tiskárně, jsem spolupráci s novinami a časopisy podstatně rozšířil, a už to jelo...

Kreslil jste pro dětské a mládežnické časopisy jako Sluníčko, Ohníček, Mladý svět, ale i pro odborně zaměřené Hospodářské noviny, Právního rádce, Ekonom... Také ilustrujete knihy. Co je Vám bližší?

Od konce 60. let jsem průběžně spolupracoval s redakcemi novin a časopisů jako Student, Věda a technika mládeži, Mladý svět, Stadión, Sluníčko, Ohníček, Květy, Dikobraz, Světová literatura, Domov, Jihočeská pravda (dnešní Deník), kde spolupráce trvá už neuvěřitelných padesát let), Učitelské noviny a další. Od 90. let jsem kreslil pro Telegraf a Reportér, Deníky Bohemia, Učitelské noviny (...) V té době jsem začal dělat ilustrace pro odborně zaměřené časopisy (...) například Hospodářské noviny. Už při zadání se u mne počítá s tím, že moje tvorba je postavena na určité nadsázce, poetice a humoru. Rád vzpomínám na spolupráci s Právním rádcem a Ekonomem, která trvala více než 10 let: byla to zároveň výzva i dobrodružství, protože jsem měl před sebou zcela jinou tematiku ke zpracování. Po revoluci jsem měl příležitost zpracovávat úkoly pro firmy VZP, ČEZ, Jihočeská energetika, Koh-i-noor, Edikt a další; téma firmy bylo jiné, práce byla různorodá a pestrá, šlo o kalendáře, novoročenky, příležitostné tisky, nejrůznější tiskoviny. (...) Významné místo v mé práci zaujímá tvorba zaměřená na dětské publikum, od ilustrací pro Sluníčko přes leporela, vystřihovánky, omalovánky nebo trojrozměrné objekty až k ilustrování více než třiceti knížek. Ale abych se vrátil k vaší otázce: Zrovna tak jako mi vyhovuje střídat užitou grafiku s volnou tvorbou, tak mně stále baví střídat témata a zadání včetně užívaných výtvarných postupů.

Grafice a rozměrnějším formátům temper se věnujete od poloviny 70. let. Jak byste charakterizoval svoji práci v této oblasti?

Základní grafickou technikou, kterou používám, je serigrafie postavená na přesném barevném (v začátcích až dvacetibarevném) soutisku. Podobně jako při práci na originálech pracuji s přesností a s využitím geometrických prvků, někdy používám části xylografických detailů z přelomu minulého století. Úspornost výtvarné formy a humorná nebo groteskní zkratka s pointou mou výtvarnou práci charakterizují.

Kde čerpáte témata pro své humorné kresby?

Všude kolem sebe, na ulici, v kavárně, na koncertě, kdekoliv. Je to už takový můj zažitý způsob pozorování a uvažování, s určitou nadsázkou, zkratkou a následnou glosou: všímáte si situací i lidí, a i když tu humornou situaci nevidíte přímo, dokážete si ji doplnit. Proto s sebou stále nosím blok s tužkou, kam si ve zkratce zaznamenávám skici a poznámky. Jeden blok mi vydrží tak tři týdny, mám jich schovaných už plnou skříň.

Jste vážný nebo spíše veselý člověk?

Snažím se být lehce optimistický, ale nepřeháním to.

Jaký humor je vám blízký?

Líbí se mi humor inteligentní a pokud možno poetický.

Co vás inspiruje v tvorbě?

Hlavní inspirací jsou témata z oblastí, které mám rád, a to je výtvarné umění, literatura, vážná a jazzová muzika, a taky například sport, rybaření, voda, příroda... Bez nadsázky můžu říct, že asi není téma, v němž bych nenašel něco pro sebe, něco k dalšímu zkoumání a hodnocení. Paradoxně - oč jsou témata k mému původně humanitnímu zaměření vzdálenější, o to víc mě přitahují jako objekty k bádání. A tak snad i proto bývají kreslíři zváni ilustrovat i vážné knihy o ekonomice, politice, zdravotnictví a podobně. Svým nadhledem bývají schopni „zlidštit“ a přiblížit i složitá zákoutí nejrozmantnějších oborů, z nichž obvykle mívá většina laiků až ochromující respekt.

Pocházíte z Českých Budějovic, ale v dětství jste se stěhovali do Vodňan. Ovlivnilo vás to nějak?

Díky práci otce v Šumavanu jsme ve Vodňanech strávili asi pět let, do mé třetí třídy. Odtud pochází můj nezapomenutelný zážitek z výlovu rybníka, který jsem sledoval s partou kluků.

Druhý den jsem se tam musel vrátit, natolik mě ta atmosféra pohltila... a tak se zrodil jihočeský patriot. A zřejmě i proto dodnes rád kreslím vše kolem vody a ryb. A i když si do jihočeských rybníků někdy přidám mořského koníka nebo lasturu, zůstávám u nás na jihu.

Když měl letos Slíva výstavu v Táboře, nemohl u Jordánu chybět Václav Johanus

Uspořádal jste více než 90 samostatných výstav. Za karikaturu, grafiku, hračky a plakáty jste získal ocenění. Vaše dílo je zastoupeno v mnoha galeriích a sbírkách, účastnil jste se více než 200 výstav společných. Kde všude se mohli zájemci s vaší tvorbou setkat?

Kromě výstav po celém Česku a Slovensku byly mé práce k vidění v místech jako Frankfurt, Tokio, Londýn, Rzeszów, Gabrovo, Marostika, Skopje, Bělehrad, Havana, Ankara, Curych, Berlín, Vídeň, Lorient a jinde.

Na čem právě pracujete?

Pracuji na nových grafikách, na sérii omalovánek pro děti a připravuji autorskou knížku. Víc bych zatím neprozrazoval.

Jste majitelem Galerie Hrozen, kterou jste v roce 1998 v centru Českých Budějovic založil. Co vám tato aktivita přináší?

Galerie je od vzniku cíleně zaměřena především na grafiku, grafický design, ilustraci a kreslený humor. Vedle pořádání autorských a tematicky zaměřených výstav se každoročně snažíme dát prostor také významným jihočeským autorům. Založili jsme tradici udělování ceny za ilustraci dětských knih (ve spolupráci s Koh-i-noor Hardtmuth, a.s.) spojenou s výstavou oceněného ilustrátora.

Připravujeme výstavy pro děti i další akce zaměřené na středoškolskou a vysokoškolskou mládež. Dosud jsme uspořádali přes osmdesát autorských výstav a těší mě, že jsem tu mohl představit řadu mně osobně i umělecky blízkých autorů zvukných jmen jako **Adolf Born**, Jiří Šalamoun, Jiří Kolář, Jan Solpera, Vladimír Preclík, Aleš Lamr, **Miroslav Barták**, **Jiří Slíva**, **Stanislav Holý** a další*).

Provozování soukromé galerie je velký luxus nejenom z hlediska času a financí.

Přinesla nám ale taky spoustu uměleckých zážitků a inspirativních setkávání jak s lidmi z uměleckého světa, tak s návštěvníky galerie, jejichž přízeň nás opravdu těší.

Na říjen připravujeme výstavu Výjimečný fenomén / Český kreslený humor od 60. let po současnost (viz kresby!) a následovat bude výstava, kde představím své kresby, grafiku a originály z poslední doby. Všechny zájemce na výstavu v *Galerii Hrozen* srdečně zvu.

*) Jména silně pokráćena redakcí GAGu. Ale autorem uvedení karikaturisti ponecháni všichni.
Autor: **Kamila Dufková** (3. 7. 2017) - Foto: **Deník**

Doplněno pérovkami z katalogu **Salonu V. Johanuse** v Malostranské Besedě v Praze v lednu 1978. V doslovu **Kobra** charakterizuje autora jako „**Hromotluckého Jihočecha**“, zároveň však připomíná, že obecně byl v Praze, kde často ilustroval fejetony ve Stadiónu, Johanus znám jako „**Pan Kružítko**“. Kresby: **V. Johanus**. Foto: **archív Gagu**

Karikaturisté mediálními hvězdami. Ale kde najdeme jejich díla?

Karikaturisté se rozvalují v kreslech přes dvoustrany významných obrazových revue této země, kdo by tomu kdy uvěřil, že bude o kreslený humor a veselé ilustrace takový zájem?

A rozvalují se i v méně významných a odborných anebo specializovaných magazínech a dokonce přes čtyři strany. O rozhovory s mistry humoru nikdy nebyl takový zájem jako dnes (v dnešním vydání GAGu zmiňujeme **Johanuse** nebo **Mareše**) ale není to tak dlouho, co měli v médiích dost místa Winter a Malák, a pak brzy dostali spoustu prostoru **večerníčkaři** Jiránek s Bornem. Nu a teď i ten Kantorek.

Ovšem zájem o tyto poslední jmenované karikaturisty měl, žebotu, smutné důvody...

Oba šéfredaktoři měsíčníku **Sorry** (**nahore**) **Váňa** a **Fefík** (ví vůbec ještě někdo, jak se Podobský s Kovářem vlastně jmenují?) ještě dýchají nebo to pro fotografa předstírají. Ale už také nevypadají nějak super životaschopně. A také **Slíva** (že je Jiří, to ví každý - viz obrázek **dole**) tím, že plynule přechází od výstav ke svým půlkulatinám k výstavám ke svým kulatinám, nám připomíná, že i ta mladší gene-

race *mistrů tichého smíchu* poněkud postařela.

Neradi bychom tu někoho opomenuli. Ale snad stačí, když tu uvedeme pár jmen. Tedy tři: ještě žijícími, ale už netvořícími esy jsou Vyčítal (letos 75) a Renčín (loni 75). A pak už jen stále obdivuhodně plodný Barták (za necelý rok už 80!)

Ale abychom nezamtlavili původní myšlenku, která měla jen navnadit čtenáře ke čtení a tím i k pointě. Tou je otázka, zda to místo, které redakce věnují rozhovorům s hvězdami *výtvarného vtipálenství* neměly by raději zaplnit jejich díly? Určitě by to pro kreslený humor bylo lepší! Protože, jak známo, ten kvalitní odchází právě s prvotřídními autory. A ti zase končí s nedostatkem prostoru pro svou tvorbu... A neříkejte nám, že jde jen a jen o peníze, tj. že rozhovor poskytnou karikaturisti každému titulu zadarmo (je to pro ně jistá reklama) - jenže ty jejich vtipy by samozřejmě vydavatel musel honorovat!

Je to tak. Kdysi se nám ani nezdálo, že by naši karikaturisti dávali médiím tolik velkých rozhovorů co dnes. A teď se nám pro změnu už ani nezdá o tom, že noviny by mohly mít ve víkendovém vydání rubriku kreslených vtipů nejlepších autorů... GAGmen

Snímky: týdeník **Reflex** *nahore* a dvoutměsíčník **Moje země** *Idolel* - rubrika „Na návštěvě v ateliéru“

Směšné jméno jako filtr okolní hlouposti

Lidé, co se nejmenují Šulin nebo Jebavá, to mají v životě těžké. Lituji chudáky, kteří nemají **směšné** příjmení, takže na ně neexistuje pořekadlo nebo **vtip**. Kolega Komár je v pohodě, protože z něj kdekdo dělá velblouda. Paní Tupá má vystaráno z principu, a dokonce ani soused Bláha si nestýská, anžto se mu může říct: „Ty bláho!“ A to je velmi užitečná věc. Neexistuje rychlejší nástroj, jak poznat idiota. Jeden kamarád si musel pro stejný účel nechat potetovat půlku těla obrázky z **komiksů**. Tvrdí, že díky reakcím na svůj vzhled snadno odhadne osobnost kohokoliv, s kým mluví. **Směšné** jméno pro vás udělá stejnou službu, a navíc nemusíte strávit půl života u zfetovaného Chorvata s jehlou.

Jakmile pan Kašpárek v rozhovoru uslyší, že se i s ním dá hrát velké divadlo, rázem ví, že narazil na imbecila. Kdo nepochopí, že podobné narážky posloucháte už desítky let, a čeká, že se jeho originálnímu **vtipu zasmějete (...)** má logicky IQ čalouněného křesla. Pokud vím, tak my s inspirativním příjmením používáme tenhle filtr blbosti všichni. Smutní lidé, kteří se jmenují normálně, používají náhražky. Stanou se třeba vegetariány nebo abstinenty. Anebo (...) zvolí aspoň **legrační** křestní jméno pro svoje děti, jako Emma Smetana.

Štefan Švec: „*Chvála směšných příjmení*“; SALON, Právo, Novinky.cz - 5. 6. 2017

S mužem bez ženy se nemohou smířit v Iránu

Výpravy do lidské mysli (...) slibuje francouzský spisovatel Josef Schovanec v knize *Vítejte v Autistánu* (...) Stejně jako v případě předchozího díla *O kolečko míř* píše s nadhledem a **humorem**. (...) V Iránu si (...) přízeň zaručí přiznáním, že vůbec nepije alkohol. Opačný problém nastává v Německu, kde se dokáží smířit s tím, že nemá manželku, nikdo však nedokáže pochopit, že nepije žádný alkohol. Mnozí to dokonce považují za **vtip**. (...) **Vtipných historek** obsahuje vyprávění desítky. Čtenář se **směje** a zamyslí se nad tím, jak nudný život vlastně ti běžní, neautističtí smrtelníci vedou.

Monika Zavřelová: „*Autisté se děsí...*“, MfDNES; 8. 7. 2017, str. 15

Ženský pohled na svět mužů

Podle scénáře Haliny Pawlovské natáčí Filip Renč **komedii** *Zoufalé ženy dělají zoufalé věci*. (...) „Představitelku hlavní role jsme hledali rok. A vyhrála Klára Issová, protože má v sobě tragiku i **komiku**, což hořkosladký příběh potřebuje. Se **vtipem** totiž vypráví o smutku a osamělosti,“ vysvětluje Renč. Podobně vidí volbu scénaristka: „Neměla jsem konkrétní představu, kolik má hrdinka vážít, jak velká má mít ňadra nebo zadek. Ale věděla jsem, že musí mít **smysl pro humor** a oči, které berou za srdce. To všechno Klára má,“ věří Pawlovská. (...)

„Scénář je nabitý absurdními situacemi, které s herci doladujeme. A třebaže hodně filmařů se **komedií** bojí, protože točit je není žádná **sranda**, pozitivní nálada se z příběhu přenáší i na náš tým,“ těší Renče.

Mirka Spáčilová, „*Zoufalé ženy dělají zoufalé věci...*“ MfDNES; 28. 7. 2017, str. 15

Komunisti? Vraždili i humor!

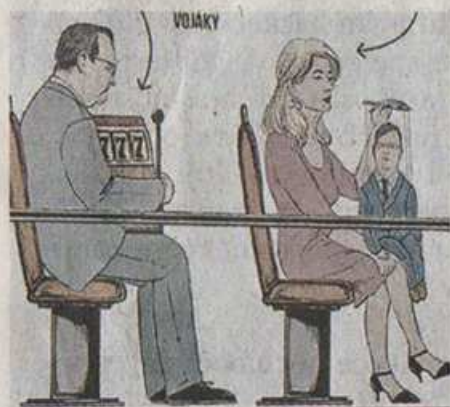
Nepřipouštěli si nebezpečí, které se skrývalo v komunistické ideologii. Nakonec sešrotovala mnohé z nich. Jako Oskara Langeru, tristního hrdinu memoárů jeho manželky Žo Langerové. (...)

Jak Slánský a jeho druzi dopadli, je známo. Langer byl o něco později odsouzen k dvacetiletému žaláři, z vězení vyšel v roce 1960 a o šest let později zemřel. Žo pět dní po 21. srpnu 1968 emigrovala s mladší dcerou do Švédska (...) V kufříku si odvážela rukopis pamětí, které psala během několika hektických předsrpnových měsíců. (...) Paměti Žo Langerové nejsou uplakanou zpovědí ženy, které svět ublížil. Jsou nabitě **ironií** - vždyť už sám název knihy *Žila jsem s oddaným komunistou* má v sobě silně **ironický** aspekt - a **humorem**. Mimochodem: podle Langerové „**absence smyslu pro humor je základním prokletím socialistického myšlení a vládnutí**“. A hlavně oslíňují až krutou upřímností. (...) Jak uvedla, chtěla svědčit o životě za železnou oponou, který si mnozí západní levičáci stále idealizovali.

Alena Slezáková: „*Život s oddaným komunistou a ironií*“, MfDNES, 29. 7. 2017; str. 15

Nečasová žaluje Piráty. Vadí jí její karikatura

Skicář Václava Teichmanna

Autobus Premiér Petr Nečas je
zobrazen coby loutka své man-
želky. Foto: Pirátská strana

PRAHA Bývalá šéfka Úřadu vlá-
dy Jana Nečasová (dříve Nagy-
ová) se žalobou brání proti použi-
tí své podobizny na volebním au-
tobusu Pirátské strany, zjistil ser-
ver iDNES.cz. Piráti ji na vozidle
vyobrazili jako loutkovodičku ně-
kdejšího premiéra Petra Nečase.
Součástí žaloby je i návrh na
předběžné opatření.

Pojede Jana Nečasová dál autobusem s Ivanem Bartošem a jeho piráty k volbám, ane
bo někdejší nejmočnější žena v zemi vysoudí, že její nelichotivá podobizna z boku
autobusu zmizí? Zapeklitá věc: je tu sice samozřejmě právo na ochranu osobnosti,
na druhé straně – jak se kdo do historie zapíše, tak v ní už navěky zůstane.

(jkk): „Nagyová žaluje piráty za **karikaturu**“; MfDNES 1. 9. 2017 (**vlevo**) a
„Skicář Václava Teichmanna“ (**vpravo**) 2. 9. 2011.

Hra, která souboru nevyšla?

Divadlo Na zábradlí uzavírá sezónu Oblomovem a otvírá otázku, zda má smysl takto pokračovat. (...) Nakonec před sebou vidíme příběh banální lidské rezignace zabalený do takové spousty **gagů**, že nás to celé trápí ještě míň než samotného Oblomova. (...) Třiatřicetiletý režisér Jan Frič prokázal smysl pro **ironizování** předlohy (...) už v oceňovaném *Velvet Havlovi*. Má rád improvizaci, velká gesta, odkopávání se herců na scéně, zcizovací efekty, přehánění, dělání si **randy** z vlastního oboru a v neposlední řadě bizarní aktualizace. (...) I při trýznivých scénách se tu všichni **pitvoří**. Cíl je pochopitelný: odbourat patos a dostat se nadsázkou k podstatě sdělení.

V roce 2016 to skrz **smích** může fungovat víc než skrz slzy, pro které Gončarov text v r. 1858 psal. Jenže to by nesměli na Zábradlí rezignovat na poselství textu. (...) Známost slabinou **ironie** je, že se za ní dá hodně věcí skrývat. (...) Až bolestné to je, když na scénu přijde Jiří Ornest po dlouhé zdravotní pauze. (...) Frič jeho paměťovou indispozici využívá ke

gymnaziálnímu **humoru**: tomu, že mu musí hlasitě napovídat nápověda, se **smějí** více herci na jevišti než diváci v hledišti.

Jan Vitvar: „Suší na ruském venkově“, Respekt č.25, 20. 6. 2016, str. 60

Kůl v plotě: 95

Proslavil se **směšným** projevem. Zhroutil se mu režim. (...) Generální tajemník ÚV KSČ Miloš Jakeš, který se krátce před „převratem“ znemožnil svým naivním projevem v Červeném Hrádku, dnes oslaví pětadevadesáté narozeniny. (...) Je symbolem konce komunistické diktatury. Stal se nechtěně i **komediální** hvězdou. Například, když apeloval na to, aby komunisté získali podporu obyvatel a nezůstali sami „jako kůl v plotě“ To byl pro mnoho lidí signál, že vládnoucí režim není tak silný, jak se tváří.

ČTK: Jakeš: „Socialismus jsme vybudovali“, MfDNES 12. 8. 2017, str. 2

Jak se kmotříčce smrti vysmát do tváře

Rumunsko je kraj zaslíbený fantazii. Najdete tu (...) třeba vesničku, kde se můžete **vysmát** smrti (...) Stan Patras původně vyřezával klasické hřbitovní kříže se jménem, věkem a povoláním. Postupně začal přidávat krátké epitafy a plastiky, až někdy v r. 1935 vytvořil první „**veselé**“ památníky. Když dnes projdete branou vesnického hřbitůvku, zůstanete ohromeně stát. Tohle že je teritorium smutku, kam chodí živí se slzou v oku vzpomenout na zesnulé? Není to spíš billboardová kampaň šíleného reklamního kreativce, obdoba amerického komiksového seriálu nebo postmoderní instalace avantgardního kýčáře? (...) „Cimitir vesel“ v Sapintě najdete i v kunsthistorických studiích. **Humor a ironie** tváří tvář smrti se v evropském lidovém naivismu příliš nevyskytují. Kolem pravoslavného kostelíku se týčí stovky bizarních, pestře malovaných křížů. Můžete zde bloudit celé hodiny a **bavit** se morbidními i **veselými** příběhy těch, kdo leží pod nimi. (...) Dnes je tohle místo v itinerářích cestovních kancelář a platí se sem vstupné.

Ivan Brezina: „Veselý hřbitov“, MfDNES - víkend; 19. 8. 2017, str. 21

Driver se má objevit ve filmu Terry Gilliama o Donu Quijotovi...

Herec Adam Driver září v nové komedii Stevena Soderbergha „Loganovi parťáci“. Kvůli roli se naučil míchat martini v jedné ruce. Od temného Kyla Rena ze *Star Wars* se Adam Driver přesouvá do role válečného veterána, který v Iráku přišel o ruku. Stejně jako on i herec působí ve skutečnosti přemýšlivě a sebejistě. A to zvláště, když začne bavit okolí. O jeho **vtipy** by se totiž mohly broudit kuchyňské nože. „Víte, se mnou není žádná **sranda**, protože nevěřím ve společenský život. Bylo by lepší, kdybychom všichni žili ve svých temných norách a nevyběžali ven (...) Dělá si **srandu**. Prostě jsem se od té doby ještě nedostal na party.“

Monika Zavřelová: „Herectví je jako služba v armádě“, MfDNES 24. 8. 2017, str. 21

Provozovatel restaurace v divadle Na Jezerce neplatí nájemné

Divadlo Na Jezerce slaví patnáct let (...) „Musíme odložit dvě premiéry,“ říká jeho ředitel Jan Hrušínský. (...) „Ani letošní dobře rozjetá sezóna s Cenou Thálie za hru *Shylock* není zárukou, že tu budeme schopni působit i nadále.“ (...) Čím to, že má Shylock takový úspěch? „Díky politické situaci v naší zemi, kdy někteří čelní představitelé otáčejí kormidlo stále častěji a nepokrytě směrem na východ, nedodržují základní demokratická pravidla a ignorují naše evropské spojence, diváci začínají reagovat podobně, jako jsme byli zvyklí před listopadem 1989. Hledají politické souvislosti a odměňují je potlesky na otevřené scéně. Současný prezident a někteří další (...) jsou pro **satiru** v divadle učiněným požehnáním. Pro svou bodu a demokracii v naší zemi už bohužel méně.“

Tomáš Štástka: „Jezerku ohrožuje výpadek nájmů“, MfDBNES 29. 8. 2017, str. 13

S+H - aneb zklamání po letech čekání

Příběh Hurvínek a kouzelné muzeum, který (...) vstupuje do kin, si říká animovaná **komedie** pro celou rodinu. Ale **humor** mu citelně chybí, cítěle tradičních loutek rozplácne (...) Sedm let nákladné pracnosti vyústilo v historku, která je ospalá, opsaná, zaměnitelná, a hlavně vnější modernizaci postav láme přes koleno. (...) Rádoby světový Hurvínek zkrátka místo **veselí** budí lítost.

Mirka Spáčilová: „Hurvínek, který rozesmutní“, MfDNES 30. 8. 2017, str. 16

„Mí hejtmani mi rozumějí“

To v případě Miloše Zemana platilo, platí a asi platit bude. Na posledním sedánku v Lánech od šéfů krajů dokonce dostal dar vycházející vstříc jeho „**smyslu pro humor**“: zbrusu novou hůl na příštího premiéra.

Miroslav Korecký: *Sobotní zápisník z Malé Strany*, MfDNES 12. 8. 2017, str. 13

Po provalení největší korupce na kontinentu skončil podnikatel ve vězení

Dostal 19 let. A celý čekají i na bývalé prezidenty.(...) Na **karikatuře** v limském deníku *El Comercio* si Marcelo Odebrecht roztírá po sendviči máslo. U stolu s ním sedí poslední čtyři prezidenti Peru, každý z nich má suchý krajíc a sborově žádají šéfa největší stavební společnosti v Latinské Americe, aby jim také namazal. Osmačtyřicetiletý Brazilce to skutečně dělal a máslem nešetřil. (...) A vyplácelo se to. (...) *Marcelo Odebrecht* uznal vinu a souhlasil se zaplacením gigantické pokuty 77 miliard korun.

Tomáš Nídr: *Bourání Latinské Ameriky*, MfDNES 19. 8. 2016, str. 10

Komiksem za lepší cestující

Magistrát (...) připravil reklamní kampaň, která má neplatiče přesvědčit, aby si pořídili roční kupon (...) Na dveřích vozů se objeví samolepky „*Nejedeš načerno?*“ Stejný účel budou plnit i **komiksové** fotopříběhy umístěné na reklamních plochách v metru. (...) Poté, co se ukáže, že muž nemá lístek, **komiksová** bublina u dívky sděluje: „*Nemá ani na lístek a zval by mne na rande... To si dělá srandu, ne?*“

Jakub Heller: „*Jízda načerno zlevní*“, MfDNES 31. 8. 2012, str. 16

Pokud vám dodělává pes, pravda musí jít stranou...

Málokoho napadne poučovat někoho, kdo truchlí pro svého mrtvého psa. Šéfa lidovců ano. Na facebooku se vystudovaný veterinář Pavel Bělobrádek zapojil originálně: „*Neumřel. Umírají pouze lidé. Zvířata uhynou, pojedou, chcípou (...) dávat zvířatům lidské vlastnosti (...) je modernistické, levicové, liberální a hodí se kmětské eko-etno-bio vychrtlině s korálky na krku, náušnicemi v nose, pupku a obočí...*“ A k tomu přidal dva smajlíky, aby bylo jasné, že jde o **humor**. Byť to někteří jako poněkud **šibeniční humor** vzali, je jasné, že v národu pejskařů si předseda lidovců spíš uškodil.

Naproti tomu facebook Andreje Babiše na první pohled šlape. Nadhled, **vtip**, spád, pohotovost. Jenže když pak Babiše potkáte, je úplně jiný, zamračený, brblající (...) Na sociálních sítích je to totiž Marek Prchal, který lidrovi ANO zlepšuje image.

Ondřej Leinert: „*Chcípnu pes?...*“, MfDNES 1. 9. 2017, str. 11

Kresba: **Tomáš Gayer**

Budou opět přenosy do kin?

Až překvapivý úspěch slavilo koncem roku Městské divadlo Zlín s **politickou satirou** „**Ovčáček čtveráček**“. Představení reagující na udělování státních vyznamenání s postavou prezidentského mluvčího v hlavní roli objelo republiku, derniéra se vysílala do sedmdesáti kin. Dnes uvede tým režiséra Petra Michálka premiéru pokračování „**Ovčáček miláček**“. (...) „*Hlavní figurou zůstává stále neuchopitelný fenomén Jiří Ovčáček, dále nastupují dvě klíčové postavy - Andrej Babiš a folkový zpěvák Tomáš,*“ nastiňuje ředitel scény premiérový děj.

(ts): „*Ovčáček miláček vyhlídí prezidentskou debatu*“, MfDNES 31. 8. 2017, str. 12

Z pošty / Jurik, Řezníček, Linek, Prokůpek, Douša, Dostál, Mlejnková, Lomová, Borková, Šír, Maťátková, Ostatek, Setík, Vostrý, Kupecký...

Ad: Zemřel Pavel Kantorek

Přinášíme pár reakcí čtenářů (nešlo jinak: výběr jsme omezili číslem šest...)

Děkuji za zprávu, ale špatně se "děkuje" za takové zprávy, je mi to moc líto...

Lubomír Dostál, Přerov

Dobrý večer. A děkuji moc za Gag. Je mi z toho všeho smutno.

Vlasta Mlejnková, Brno

Díky za info, byť smutné. Je to blbý, když někdo odejde předčasně.

Václav Ostatek, Praha

Děkuju za zprávu i za to, že mi posíláte Váš časopis, zdravím Vás.

Lucie Lomová, Praha

Tu smutnou zprávu jsem se dozvěděla již včera ráno... Mám také tu Knížku vtipů (vyšla v r. 2015). **Michal*** Pavla Kantorka úplně zbožňoval. Jeho vtipy si vystříhoval, když ještě u nás vycházely před rokem 1968... Na Facebooku je již několik let skupina přátel PK.

Alena Borková, Praha

Vpravo: Portrét **Pavla Kantorka** (1991)

Autor: **Michal Hrdý***, syn Aleny Borkové

Milovala jsem jeho vtipy.

Jana Maťátková, Mělník

Ad: GAG č. 8

K desateru:

Díky za nový e-GAG. Doufal jsem ve zmínku o mém desateru, ale že ho celý publikujete v nezkrácené podobě, mě opravdu překvapilo. Mile překvapilo, aby bylo jasno.

A samozřejmě máte pravdu,

1/ že mi v článku chybí to nejdůležitější - že vtip by měl ideálně mít originální, nejlépe geniální nápad

2/ že sám ve své tvorbě s těmi pravidly těžce zápasím a zdaleka ne vždycky úspěšně.

Nemám letos na vtipy vůbec čas. A spíš teď zase inklinuji k bezeslovným obrázkům.

A velké díky i za nečekanou zmínku o mém tátovi.

Vojtěch Jurik, Strašice

K Nepraktovi:

S nostalgií jsem četl o *Nepraktovi*. V 50. letech se Dikobraz kupoval i kvůli němu, jeho obrázky byly na nástěnkách a skříňkách šaten v továrnách.

Jan Řezníček, Praha

K Jelínkovi:

Díky za GAG. Počet stran je opět zničující pro pracujícího jedince. Zvláště mě potěšilo povídání o mém oblíbenci *Jelínkovi*.

Bohuslav Šír, Praha

Ke GAGu:

Díky! Z Hronova Lojzika Jiráska

Marek Douša, Výběžek

Dziękuję za GAG

Henryk Cebula, Polsko

Merci Berni

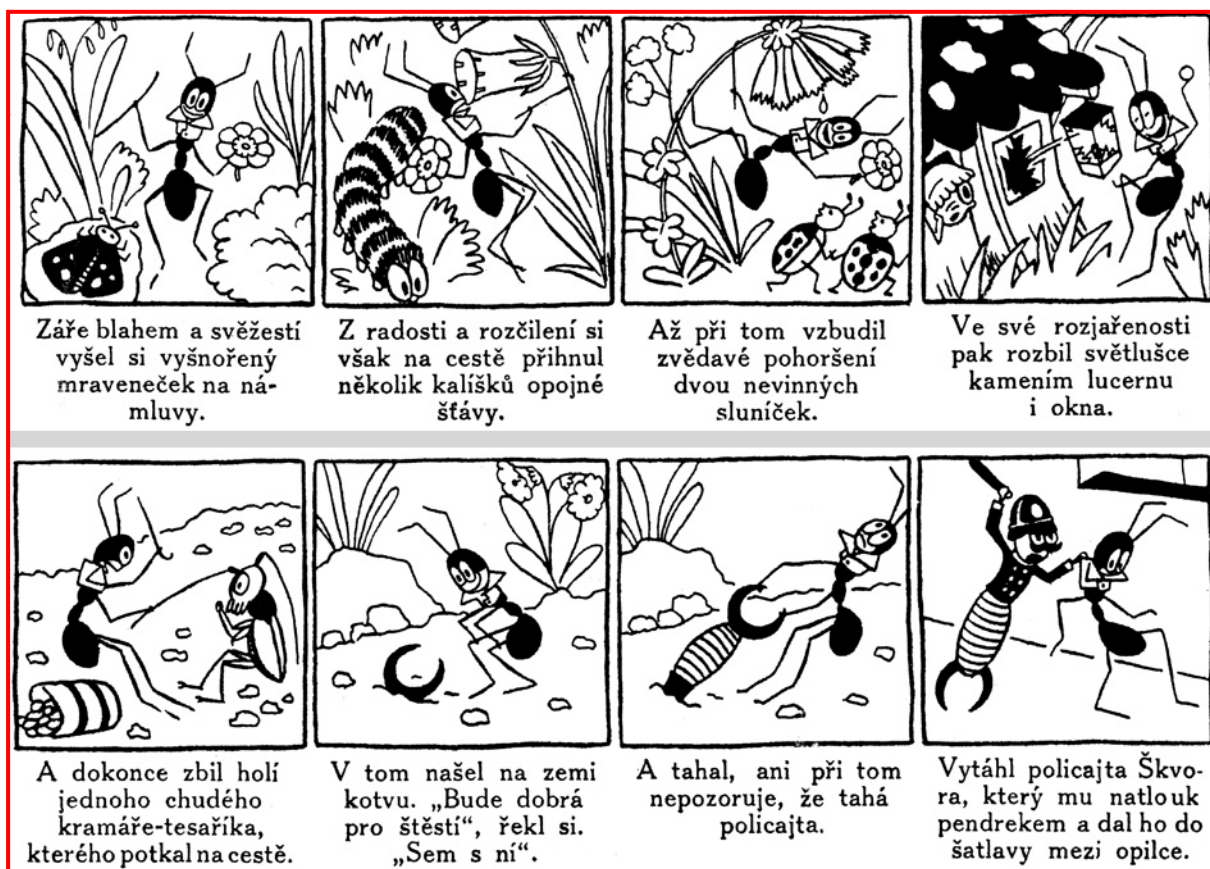
Bernard Bouton, Francie

Ad: Ferda Mravenec:

Tvorbou **Ondřeje Sekory** se zabývám dosti důkladně už řadu let, a tak bych chtěl uvést na pravou míru zavádějící informaci, která se už delší čas šíří českými médii. **Ferda Mravenec** se nezrodil v roce 1927, ale 1. 1. 1933, kdy vyšla úvodní epizoda jeho kreslených příhod v

deníku **Lidové noviny**. V roce 1927 Sekora v **Pestrém týdnu** pouze otiskl osmipanelovou práci nazvanou **Příhody opilého mravence**. (Viz!)

Jak můžete na obrázku vidět, o Ferdu v tomto případě rozhodně nejde - protagonista tohoto stripu je bezejmenný, na krku má místo šátku límeček, obecně vypadá jinak a také jeho chování nemá s pozdějším Ferdou nic společného. Uměle vytvořené "**90. výročí**" je pouhý

produkt marketingové kampaně, která propaguje aktuálně hraný pražský muzikál, a je vcelku fascinující, jak všechna média, včetně těch seriózních, zmíněnou překroucenou informaci bez váhání přebírají.

Tomáš Prokůpek, Brno

Redakce: Rádi opravujeme nešťastně převzatou informaci o vyjádření experta. A děkujeme i za naše čtenáře za unikátní neferdí seriálek! (G)

K "Pozvání k účasti na tvorbě nových humoristických časopisů":

Do redakce GAGu přišla nabídka "**Staňte se členy Klubu kreslířů a humoristů**" (kráceno)

Ahoj všem,

píši vám, ačkoli jste s Tapírem zatím nespolupracovali nebo jen velice úzce.

Ještě v tomto roce, vyjdou hned DVA tištěné humoristický časopisy, které se mi podařilo vykomunikovat.

Mirek Vostrý, předseda Klubu kreslířů a humoristů

V závěru nabídky je výzva k spolupráci:

Potřebuji váš jasný souhlas. Takže mi pošlete odpověď v tomto znění:

1 ANO s č. vašeho účtu

2 ANO

nebo

1 NE

2 NE

nebo

1 ANO s č. vašeho účtu

2 NE atd

Z odpovědí, které známe:

Ne. Ne.

Důvod: Mimo jiné: trvalá negramotnost předsedy spolku.

Píše se: "dva tištěné humoristické časopisy..."

I. H., GAG

Nikdy. Nikdy.

Né, že bych chtěl trumfnout Hanouska, ale ona už ta úplně první věta "...píší vám, ačkoli jste s Tapírem zatím nespolupracovali nebo jen velice úzce", je kouzelně negramotská (hledej šmudlo). Sorry,

Setík, Praha

Já NE a NE.

Již delší dobu „skoronekreslím“ a že bych měl začít zrovna tady, tak to ne. Ono totiž dělat kvalitní kreslený humor není žádná sranda. TAPÍR má prý 16 stran toho nejlepšího mezinárodního humoru, já to asi vidím trochu jinak. Nebo soutěž O VTIP MĚSÍCE, některé příspěvky jsou trochu síla. To jsou důvody, proč nekreslím. Na ty dobré autory prostě nemám a než kreslit takhle a sem, tak to radši nic.

Radek Machata, Praha

Treba podporiť takýto projekt a kvitovať, že sa vôbec niekomu podarilo presvedčiť nejakého podnikateľa, na podporu humoru a satiry v Čechách a na Slovensku!!!

Treba upriamiť satiru najmä na okupáciu a zotročovanie nás Slovanov zo strany amerických okupantov a zločincov. A neduhov máme na každom kroku, ktoré treba pranierovať, vrátane politickej garnitúry, ktorá nás vrhá čoraz do väčšej biedy a otroctva.

Takí Humoristi ako je Hanousek a spol. možno spočítat' na prstoch, ich hlas, "takpovediac" do neba nejde!!!

Milan Kupecký, publicista a humorista

Poznámka: původně jsme nemínili na tuto nabídku a její ohlasy na stránkách e-GAGu reagovat. Jenže náš měsíčník je tu nejen od toho, aby vzdělával a informoval dnešní autory kresleného humoru, ale také proto, aby zájemcům o tento žánr v budoucnu posloužil coby kronika naší doby. Navíc by bylo **unfair**, kdybychom čtenáře připravili buď o účast v projektu, anebo o roztomilý zdroj pobavení. **(red.)**

"4x" / Pavel Kantorek: "Na co se hodí ukradená rakev..."

K recenzi knížky "ČSSR vs. SSSR" přidáváme ještě kvarteto obrázků ze svazku. Jde o možnosti využití rakví odcizených zaměstnanci n. p. Rakvomat v Praze (1975)

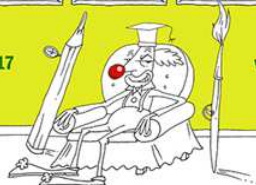
Kresby: **Pavel Kantorek**

25. Salão Universitário de Humor de Piracicaba-Unimep

Inscrições até 20/05/17
Premiações especiais

www.unimep.br/salaodehumor
salaodehumor@unimep.br

25. Universitní Salon v Brazílii

Humor de Piracicaba - výstava plakátů *Unimep* se konala už v květnu. Ale dá se na ni proklikat přes adresu: www.unimep.br/salaodehumor

Ukázky oceněných studentských (a absolventských) prací vidíte hodně zmenšené na výstavním plakátu (vlevo!)

International Comic Strip

Competition 2017 je soutěž určenou dětem mezi 5-18 lety.

Vypsalo ho dětské kulturní středisko v srbské metropoli Bělehradě.

Propozice se 99 % čtenářů GAGu netýkají a také tu nejsme pro komiksovou komunitu. Ale vědět bychom o tom měli, a dokonce bychom se nad tím měli zamýšlet. Proč vlastně jsou autoři vtipů šedovlasí a šedovousí pánové a o tvorbu komiksů se zajímají jejich vnoučata?

Odpověď určitě zná Lidija Seniĉar, editor and curator of Art Program at Children's Cultural Center Belgrade. Zeptat se jí můžete na e-adrese:

lidija.senicar@dkcb.rs

36. Int'l Exhibition of Caricature, Press and Humor Design "Saint-Just-le-Martel" - Francie

V nádherném stálém centru, otevřeném v září roku 2011 hostili Francouzi už řadu velkých expozič. V tomto roce kupř, taková esa jako byl "WILLEM / VUILLEMIN" a pak "CABU, le presidential journal". Ovšem základním kamenem činnosti centra je **Salon**, který letos právě začal a potrvá od 8. 9. **do 8. 10. 2017** a na který zvou pořadatelé autory z celého světa. Ale pozor, pokud víme, není to obvyklý festival se soutěží a porotou!

Saint-Just-le-Martel
30 Septembre - 8 Octobre

Hlavní téma je "LIBRES D'EN RIRE" ("FREE TO REMAIN ABOUT IT").

Kategorie Press cartoons:

- 365 days of French and international current events
- Elections and a new president in France
- Trump, 9 months later

Kategorie Humor cartoons:

- our dear "Little darlings": "Little brats or cherubs"?

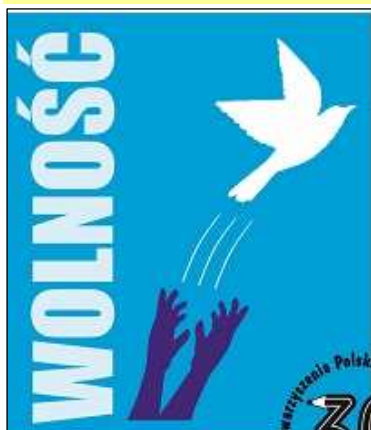
Výstav se do aeálu vejde spousta a na webu s programem Martelu si je můžete projít. Jmenujme namátkou retrospektivu novinových karikatur 1830-2017 (Clemenseau) a výstavu humorných cartoons pro děti. Výstavy *Michela Kichky* z Izraele a *Khalida Gueddara* z Maroka (winners of the **Le Prix de l'Humour Vache** last year and who designed this year's poster)

Výstavu italské karikaturistky, oceněné vloni cenou "**Crayon de Porcelaine**". Je tu i "Le Jazz de **Siné**", a také *Moisan*, cartoonista časopisu *Canard Enchaîné*, od jehož smrti uteklo 30 let. Atd...!

Tolik o Salonu jeho president Gérard VANDENBROUCKE a tady jsou adresy na stránky: <http://st-just-humour.fr/> - <https://www.facebook.com/gerard.vandenbroucke.758>

Před časem jsme otiskli pěknou reportáž z Martelu i s fotkami Marie Plotěné. Pokud i letos někdo Martel navštíví... **GAG se těší!**

Mezinárodní soutěž autorů o nejlepší karikaturu a satirickou kresbu „Wolnoš“ (Svoboda)

**Stowarzyszenie
Polskich
Artystów
Karykatury**

Stowarzyszenie Polskich Artystów Karykatury zaprasza do udziału w Międzynarodowym Konkursie na Karykaturę i Rysunek Satyryczny „WOLNOŚĆ”.

Konkurs organizowany jest z okazji 30-lecia Stowarzyszenia Polskich Artystów Karykatury w 2017 r. oraz 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości przypadającego w 2018 r.

pořádal SPAK k 30. výročí založení Sdružení polských karykaturistů a ke 100. výročí polské samostatnosti.

Skončila první etapa soutěže, v níž soutěžící posílali práce e-mailem.

Přišlo **1257 prací 378 autorů z 52 států**, z toho bylo **42 autorů z Polska**. Jak se dalo čekat, nejvíc příspěvků

poslali karykaturisté z Iranu, Číny a Turecka. Do práce nastoupila výběrová komise, která z nich vybrala okolo **150 děl pro finalovou část soutěže**. Jejich autorům pak přišla výzva, aby úspěšné práce poslali v originále - jury se nad nimi sejde v půli září.

Karikaturisti prý válčili jako Bohové

Už po 13. se konal v Biskupinie plenér - tentokrát v prvním srpnovém týdnu a na nové téma „**BOGOWIE WOJNY**“.

Czyli wojownicy i ich boscy opiekunowie, dawne uzbrojenie, sposoby walki, sfera duchowa wojowników i zwyczaje związane z bitwami (także rzymskie legiony kontra barbarzyńcy, gladiatorzy, drużyny piastowskie, wikingi i madziarskie), różne aspekty życia w czasie wojennej tułaczki, sposoby ratowania rannych, ostatnie pożegnanie wielkich wodzów.

Téma se krylo s následujícím **XXIII.**

Archeologickým festivalem. Jako vždy, také tentokrát byl výsledkem plenéru mj. katalog, kde se nacházejí díla letošních hostů: **Dorota Chwałek, Henryk Cebula, Janusz Mrozow-**

ski a dvě mladé adeptky studia výtvarného umění - **Dominika Kwiatkowska a Hanna Markiewicz**. Krom toho se na výstavě představili i další autoři: **Marek Gliwa, Michał Graczyk,**

Jarosław Hnidziejko, Arkadiusz Maniuk, Dariusz Pietrzak, Grzegorz Sobczak i Tomasz Wiater (ten graficky upravil katalog) V Biskupinie se konal i závod v hodu oštěpem, kterého se zúčastnil **Henryk Cebula**.

Na závěr v neděli, která byla **Dnem se satiriky**, kreslili zábavné portréty **Henryk Cebula, Arkadiusz Maniuk, Janusz Mrozowski a Dariusz Pietrzak**. A odpoledne byla vernisáž výstavy, kterou (tak jako celý) plenér uspořádaly *Archeologické muzeum* v Biskupinie a SPAK (Komisařem pleneru byl *Dariusz Pietrzak*).

Autoři snímků, z nichž jsme vybírali: **Kamila Hertmanowska, Arkadiusz Maniuk a Dariusz Pietrzak**.

„Morka” 2017 - už po čtrnácté!

Je až neskutečné, jak se **polskému spolku karikaturistů** - především díky aktivním členům působícím na různých místech země - daří **nejen vymyslet, ale také udržet** po řadu let některé akce, které se tak už stávají **tradičními**.

Začátkem července se v Ustroniu Morskim, konala **14. Spotkania z Satyrą i Karykaturą „Morka”**, kterou zakončila výstava – **vernisáž** byla v amfiteátru 7. 7. (**viz obr.**) a vystoupil tu kabaret *Tadeusz Rossa*. Také při „Morce” se 4. 7. konal „Dzień Karykaturzysty” – čili kreslení portrétních karikatur plážovým „povalečům”. Portrétovali: **Henryk Cebula, Michał Graczyk, Wiesław Lipecki, Jarosław Wojtasiński, Tomasz Wołoszyn i Dariusz Pietrzak** (a na výstavě byly též k vidění práce **Jarosława Hnidziejki**). Během Morki se odehrálo i fotografování **ve stylu Divokého Západu ve Western Parku Ustronie Morskie** (**viz foto vpravo!**).

Snímky: **Andrzej Stasiukiewicz**

Belniak a Kozłowski jarními vítězi „Čtyř dob karikatury” 2017

Pozdě, ale přece! S omluvou přinášíme tento text, který se nám během léta kamsi zatoulal. Ale zase se našel!

V pátek 9. června letošního roku byly vyhlášeny výsledky jarní části polské národní soutěže „**Cztery Pory Karykatury**” (**Vtipy roku 2017**).

Nově pojatá soutěž zaujala 65 autorů. Poslali **214 děl** (124 práce v kategorii „*Karykatura i satyra polityczno-społeczna*” a 90 prací v kategorii „*Humor i żart*”). Z výsledků vybíráme vždy jen laureáty prvních tří cen...

„Karykatura i satyra polityczno-społeczna”

1. nagroda – „Wiosna 2017”: **Bartłomiej Belniak**
2. nagroda – „Wiosna 2017”: Ryszard Druch;
3. nagroda – „Wiosna 2017”: Piotr Świderek

„Humor i żart”

1. nagroda – „Wiosna 2017”: **Jarosław Kozłowski**
2. nagroda – „Wiosna 2017”: Michał Graczyk
3. nagroda – „Wiosna 2017”: Artur Ligenza

Nejlepší díla roku budou na výstavě „Cztery Pory Karykatury. Rysunki Roku 2017” v Muzeu Karykatury im. Eryka Lipińskiego ve Varšavě - viz: <http://muzeumkarykatury.pl>

Oceněné práce najdete na straně:

http://muzeumkarykatury.pl/joomla/index.php?option=com_content&view=article&id=1243:nowy-konkurs&catid=373:wydarzenia-aktualne

Vítěze letní kapitoly snad objevíme dříve - a přineseme i s „nejvítěznější” prací už příště!

výstavu prací z již VIII. ročníku soutěže, která se koná v tamní Galerii "Resursa".

Fotografie: **Wydział Promocji Miasta Żyrardowa**

„Manufaktura Satyry” v televizních „Pozdrowieniach z Mazowsza”

Od 22. do 23. července 2017 v městě **Żyrardowie** natáčel štáb TVP3 Varšava jeden z dílů pořadu „Pozdrowień z Mazowsza”. Program o historii i současnosti města. Velké místo přisoudila televize místní kultuře.

V pořadu vystoupil také **Zbigniew Kołaczek**, zakladatel a umělecký kurátor **Ogólnopolskiego Konkursu Satyrycznego „Manufaktura Satyry”**.

S primátorem města Żyrardowa **Wojciechem Jasińskim** předvedl v televizi také dvě sošky **Eryka** (výroční cena **Stowarzyszenia Polskich Artystów Karykatury**), které minulého roku byly uděleny žyrardovské soutěži.

Kolaczek (na dolním snímku s mikrofonem) vysvětlil unikátní charakter **Manufaktury Satyry**, která neobyčejným způsobem - přes kreslený humor - popularizuje industriální dějiny města Żyrardowa. Na závěr pozval diváky na

VI. Nyski Weekend Satyry

Od 12. do 14. srpna se už po šesté konal **Nyski Weekend Satyry**. Letos se ho účastnili: **Marek Gliwa, Ryszard Kudzia, Bartłomiej Belniak, Henryk Cebula, Maja Chmura, Andrzej Terlecki, Sławomir Lizoń, Michał Graczyk** oraz **Janusz Kożusznik**. Na následnou výstavu mimo to přispěli kresbami také **Wiesław Lipecki, Witold Mysiowicz, Peter Herl** a **Piotr Opałka**. Plenér uspořádal oásedek wypoczynkowy Błękitna Zatoka z Głębinowa a nyski WOPR.

40 let Satyrykonu!

Letos oslavil legnický Satyrykon 40. narozeniny. Je to až neuvěřitelné výročí - vždyť jde o velký čin z hlediska doby, v zemi východní Evropy (ve městě sídlila ruská armáda!) který jsme v Československu obdivovali: „Inu, ti Poláci!” A zemi i našemu speciálnímu výtvarně žurnalistickému žánru dodal na popularitě v Evropě a přispěl tak k jeho rozvoji.

Na pořadatele se snesla hejna gratulací a samozřejmě i přání k pokračování, dožití „vysokého věku” a odvahy v dalším konání - včetně nových výzev pokud jde o témata a jejich úspěšnou mezinárodní satirickou realizaci.

K historii a možná i dalším námětům z diskuse o budoucnosti mezinárodní přehlídky nejen kreslených vtipů, ale i dalších výtvarných žánrů od fotografie po ilustrace, řezby a plastiky se miníme vrátit v nastávající zimě. Zatím tedy **za GAG** a jeho čtenáře a tedy

i řadu českých i slovenských karikaturistů **vyjadřujeme organizátorům i sponzorovi uznání** za dosavadní práci a těšíme se na další ročníky ve stejné kvalitním provedení. A třeba i uznání za obzvlášť originální řadu katalogů, svěřovaných předním grafikům země. Viz třeba tento **tancující kaktus(?)**, jeden z řady výtvarných kousků dodávajících jednotný styl publikacím a dalším oficiálním „papírům” Satyrykonu 2017. **(eGAG)**

Plakát: **Natalia Stachura**

Jozef Hrušovský a jeho polští sportovci

V rámci pravidelného cyklu autorských večerů s osobnostmi slovenské kultury, které organizuje každý měsíc známý slovenský karikaturista a grafický designer *Dušan Junek*, se konala i beseda s karikaturistou **Jozefem Hrušovským**. Jelikož se cyklus koná pod záštitou Polského inštitútu v Bratislavě, jde obvykle o osobnosti s vazbou na polské prostředí. Proto je výstava karikatur Hrušovského zaměřena speciálně na karikatury polských sportovců.

(kč)

Kresba: **Jozef Hrušovský**

Z vernisáže "Mať tak o koliesko viac"

Výstava **Davida a Ivana Popovičovcov** je dokumentom o ich rozsiahlom projekte - 52-dielnom animovanom seriáli, ktorý vtipným spôsobom predstavuje 52 významných vynálezov z rôznych oblastí, ktoré značne prispeli k zlepšeniu života ľudí na zemi (ako napr: koleso, hodiny, zips, pero, semafor, chladnička, práčka, telefón, televízia, penicilín, robot, laser...). Výstava predstaví divákovi osobnosti ako Thomas Alva Edison, Alexander Graham Bell, Jurij Gagarin, Bill Gates, ale aj Walt Disney alebo Viktor Kubal. Seriál vznikol v spolupráci so Slovenskou televíziou a získal množstvo medzinárodných ocenení (napr. v Mníchove, Toronte, Soule) a nedávno vyšla aj jeho knižná podoba. Výstava "Mať tak o koliesko viac" Ivana a Dávida Popoviča prináša veľké množstvo zaujímavých materiálov vzťahujúcich sa k seriálu (výtvorné návrhy, rozfázované animácie, fotografie z výroby filmov, rôzne priestorové objekty). Diváci majú možnosť zhliaďnuť na obrazovke aj početné ukážky zo seriálu.

(Karol Čizmazia)

Vernisáž se konala v rozžhavené Bratislavě 20. července v 16 hodin a získali jsme pro GAG pár snímků z „místa činu“... Uvnitř vidíte autory v kratásech. Venku prý bylo trochu dýchatelněji.

Muži v černém. Tak se nenazýval žádný z pořadů, kterých nabídl program nedávných KG 2017 přehršel.

Ale mohla by se tak jmenovat krátká fotoreportáž sestavená ze snímků pořízených v Kremnici o posledním prázdninovém víkendu - **viz vpravo!**

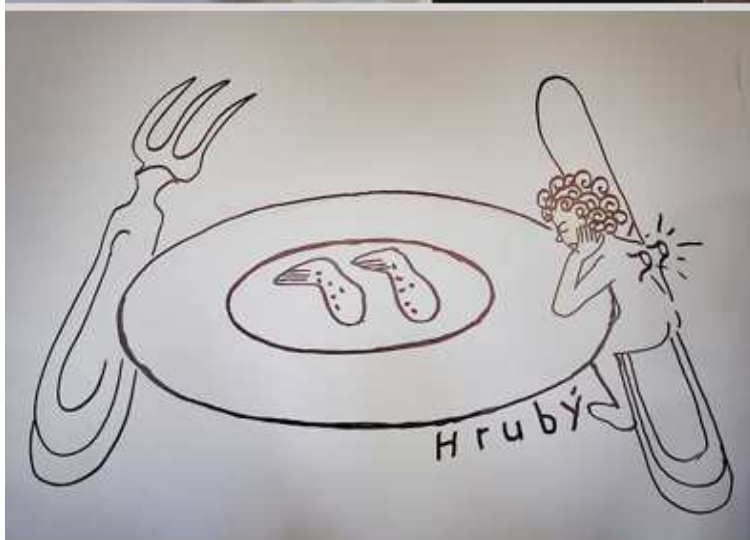
Protože **Ivana Popoviče** (na snímku úplně dole ten vlevo) jsme zvyklí vídat často (konečně i v této rubrice ho najdete do zlatova propečeného na vernisáži vlastní výstavy) dělalo nám problémy identifikovat tu druhou šedobradou postavu. Už jsme málem poslali dotaz autoru snímků **Petru Rázusovi**...

Ale pomohl nám záběr (**viz uprostřed!**), kde se autor pod svůj chod podepsal. Ano, věřte či nevěřte, autorem menu s pracovním názvem „**andělská křídélka**“ je - a na horním i na dolním obrázku opravdu osobně figuruje - **Honza Hrubý!** Moravan žijící severně od Prahy si na daleké Slovensko odskočil, aby tam oživil tradiční letní slavnost humoru. A nebyl tam ze zahraničí vůbec sám!

Zatím jsme si mohli projít jen <http://www.gagy.eu/program> a ten je nabídkami na poslední víkend srpna přímo zavalen...

Ale nebojte se, všechno bude! Na tomto místě jsme původně měli příslib, že o Kremnici najdete více informací co nejdříve. A že, pokud jste netrpěliví, určitě si dokážete zjistit na webu vše podstatné. A bác ho! Těsně před vydáním nám přišlo vše podstatné. Čtete dále.

Trojici snímků GAGy v GAGu nekončí. Na příští stránce se dozvíte, kdo že se stal novým laureátem **Zlatého Gunára** za karikaturu a z které země do Kremnice dorazil. Kdo jste sledovali *Tour de France*, mohli jste zahlédnout i zámek ve Viandenu, kde žije.

"Jano Schuster a iné obrázky"

Pozvánku i plakát a hlavne program letošních Kremnických GAGov jsme obdrželi až po rozeslání minulého čísla e-GAGu.

Ale výstava, na níž zve **Miroslav Motyčík** ještě separátně, bude k vidění také v září i v říjnu tr. Píše mj.:

"Mám za milú povinnosť informovať vás o podujatí Kremnické gagy 2017, ale hlavne o drobných aktivitách na vzdanie úcty Jankovi Schusterovi, ktorý má v tomto roku na KG 2017 náležité miesto. K výstave bol spracovaný katalóg v printovej forme, ktorý bol dostupný na vernisáži v Kremnici dňa 1. 9. 2017."

Výstava na adrese **Bellov dom, Štefánikovo nám. 14**, nese název **"Jano Schuster a iné obrázky"** a v rámci programu KG se kromě vernisáže této výstavy "Janíkovi" dostalo ještě další pocty: v

Uličce slavných nosů byl slavnostně odhalen i čichový orgán JSCH.

Zpráva z Kremnice: Zlatý Gunár GAGov putuje do Lucemburska!

POL Leurs je čerstvým laureátem medzinárodnej ceny zlatý gunár 2017

Kdo se vyzná, ví, kdo je to **POL**. Kdo se ve světě cartoons tolik neorientuje, pro toho máme tuto informaci:

Vlevo na fotce vlevo - a také sám na fotce vpravo - je lucemburský karikaturista, značující své kresby „POL“.

Jeho úspěchy v soutěžích po světě jsou zasloužené, jeho nápady dobré (protože jde o vtipy beze slov) a ani výtvarné provedení není k zahození. Navíc je Leurs, krom toho, že je prakticky jediným cartoonistou své země, také organizátorem jediné mezinárodní soutěže v tomto žánru ve své zemi. Mezinárodní soutěž ve **Viandenu** už má po pár letech silné jméno a přátelský POL má hodně přátel. Také GAGmen od něho osobně obdržel jeden tisk (tuším, že v Polsku?) a s vlastnoručním věnováním (**viz vedle!**). Ale vraťme se k hornímu snímku. Uprostřed je starý známý **Valentin Georgiev** z Bulharska (před lety „jurysta“ na *Humorestu*) od něhož má GAG-men pro změnu svůj portrét. A chlapíka vpravo netřeba snad ani představovat, vousatého **Cebulu** v tomto čísle určitě najdete na nejdnejší fotografii - ukázalo se, že přes léto projížděl tamní „plenéry“ a výstavy - a nemohl tak chybět ani ve slovenské Kremnici. Publikaci o *Henrykově výtvarné rodině „Cebulowe pola“* chystáme k recenzi. (ih)

Těsně před uzávěrkou jsme získali oficiální zprávu o KG 2017. Najdete ji **na příští straně!**

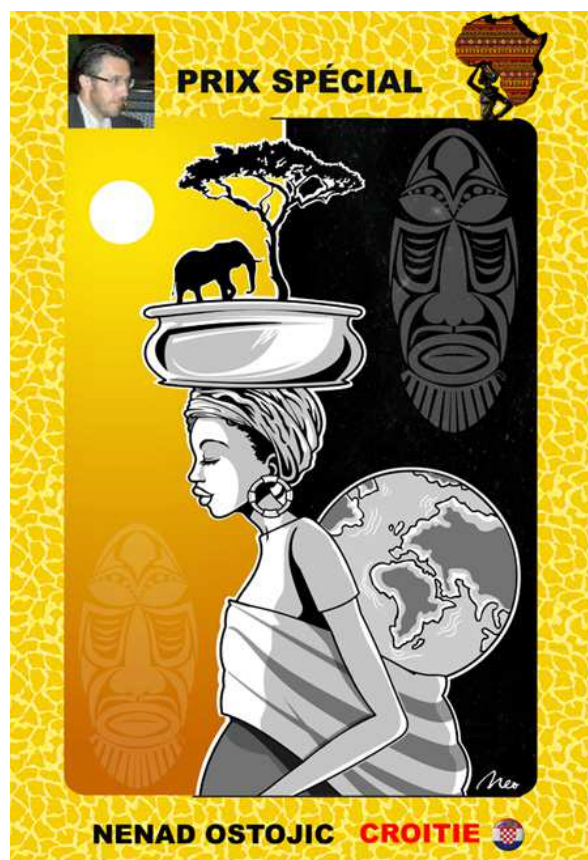
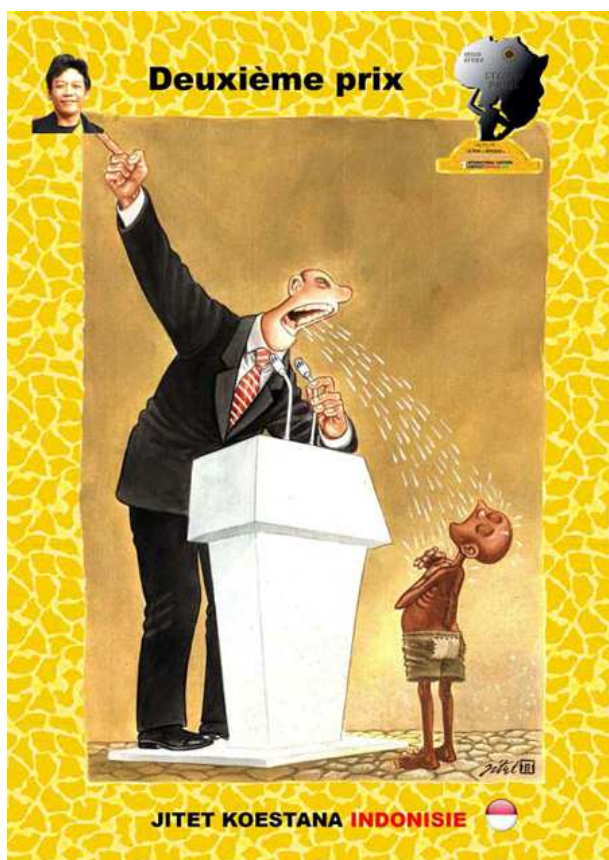
37. ročník Európskeho festivalu humoru a satiry (1. 9. – 3. 9. 2017) mal ako nosnú tému „**Konzum verzus kvalitný humor**“. Tento rok boli nominovaní karikaturisti: POL LEURS – Poleurs (LU), JAN HRUBÝ (CZ), HENRYK CEBULA (PL), VALENTIN GEORGIEV (BG), NATÁLIA LOŽEKOVÁ (SK) a TOMÁŠ Eniac CÍGER (SK)

Akademikom za karikatúru bol minuloročný laureát **Walter Ihring**. Prebehla tradičná dražba čistého papiera, Improkarikatúra bola na tému *Konzum*. Sprievodnou výstavou boli kresby aforistu a neúnavného organizátora súťaží a výstav **Jána Schustera**. Zakladatelia festivalu sa rozhodli odhaliť reliéf jeho nosa v **Uličke slávnych nosov** pri príležitosti 60. výročia narodenia. Ocenenie **Zlatý gunár** získali **Pol Leurs** a **Natália Ložeková**. Prezidentom bola **Zuzana Kronerová**. Zlatého gunára za celoživotné dielo získal **Jozef Mokoš**. **Ostatné podrobnosti o festivale nájdete na stránke <http://www.gagy.eu/>**

Písané pre e-GAG a Cartoon Gallery: **Fero Jablonovský**, dramaturg KG

Foto nahoře: „**Improkarikatúra**“ - Velká kresba: **Pol Leurs**

1. International Cartoon Contest Morocco 2017 - Maroko

Téma soutěže: Jak karikaturisti vidí Afriku

1. cena: Ousama HAJJAJ, Jordánsko

2. cena: Jitet KOESTANA, Indonézie
viz obr. nahoře vlevo!

3. cena: Marco D'AGOSTINO, Itálie
viz obr. vedle!

Zvláštní cena: Abdellah DERKAOU, Maroko

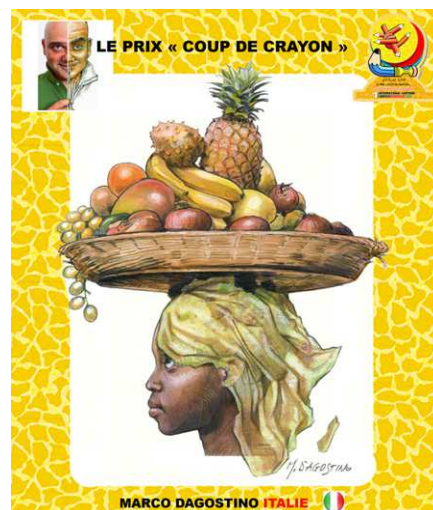
Čestná uznání:

Yalda HASHEMINEZHADF, Irán

Nenad OSTOJIĆ, Chorvatsko viz obr. nahoře vpravo!

Jalal HAJIR, Maroko

Luo JIE, Čína

3. Int'l Antonio Arias Bernal „Brigadier“ Cartoon Contes 2017 - Mexiko

Winner of this yere: **Ridha Ridha** - Německo

1. čestné uznání (*honorable mention*): **Jitet Koestana** - Indonézie

2. čestné uznání (*honorable mention*): **Ba Billing** - Čína

2x extra special mentions (were granted at the request of the jury):

Saleh Razmhoseini - Irán +

Erdogan Basol - Turecko

13. International Cartoon Festival Solin 2017 - Chorvatsko

Grand Prix:

Ivailo Cvetkov - Bulharsko
(viz obr. vlevo)

Diploma (7x):

Jacek Frackiewicz - Polsko;
Josef Prchal - **España**; Luc Descheemaeker - Belgie; Marco Ramos - USA; Muzaffar Julčiboev - Uzbekistan; Oleksy Kustovsky - Ukrajina (**obr. vpravo**); Yoemnis Batista Del Toro - Kuba
Prize Tourist office: Slobodan Butir - Chorvatsko

44° Salão Internacional de Humor de Piracicaba - Brazilie

Prêmio Caricatura + **Grande Prêmio Zélio de Ouro:** Bruno Hamzagic, Brazilie

Prêmio Charge: Angel Boligán, Kuba

Prêmio de Melhor cartum: Klaus Pitter, Rakousko

Premio Melhor desta edição: Makhmud Ešonkulov, Uzbekistan

Temático Criança: Dalcio Machado, Brazilie

Temático Águas do Mirante: Raimundo Rucke, Brazilie

Temático Saúde (Unimed): Fred Ozanan, Brazilie

Premio Câmara de Vereadores: André Moura, Brazilie.

Menção Caricatura: Gilmar de Oliveira Fraga (Brazilie), Ali Mirae (Irán), João Vaz Carvalho (Portugalsko) - **Menção Cartum:** Evandro Alves (Brazilie), Mehmet Zeber (Turecko), Vladan Nikolič (Srbsko) - **Menção Charge:** Behzad Ghafarizadeh (Kanada), Danilo Scarpa (Brazilie), Mihai Ignat (Rumunsko) - **Menção Temático Criança:** Darko Drljevič (Černá Hora), Manuel Arriaga (Španělsko), Santiago Cornejo (Argentina) - **Menção Tira:** Neltair Abreu Santiago (Brazilie), Nikola Listeš (Chorvatsko) a Rafael Corrêa (Brazilie).

Int'l Olive cartoon: **Munch** - úzkostný křik při spatření **pily** vyluzuje: za **a)** kmen, za **b)** koruna...

"Artificial Culture" Salsomaggiore Terme - Itálie

SPECIAL GUEST: **Bruno Bozzetto**, Itálie

DISEGNO A TEMA: LA CIVILTA' ARTIFICIALE:

GOLDEN TROPHY: **Konstantin Kazančev**, Ukrajina

SILVER TROPHY: **Maurizio Tonini**, Itálie

BRONZE TROPHY: **Fawzy Morsy**, Egypt

EXCELLENCE TROPHY: **Gianlorenzo Ingrami**, Itálie, **Nikola Listes**, Croatia, **Franco Donarelli**, Itálie, **Izabela Kowalska-Wieczorek**, Polsko (**viz obr.!**)

CARICATUR:
OPERA e MUSICA:

GOLDEN LITTLE
WORLD AWARD:

Walter Toscano,
Peru

SILVER LITTLE
WORLD AWARD:

Mario Magnatti,
Itálie

PREMIO "RINO
MONTANARI":
riservato ad autori
- Itálie

CARICATUR:

**Mariagrazia
Quaranta**,
alias **Gio**, Itálie

PREMIO
SPECIALE
"BUDUAR":
Lido Contemori,
Itálie

1. Nishkhat international cartoon contest 2017 - Irán

„*Cartoon makes the world a better place*“. 255 karikaturistů ze 48 států poslalo do soutěže na téma „*Karikatura dělá svět lepším*“ na 1200 prací, autoři jsou třeba z Bahrainu, Peru, Kamerunu, Egyptu, Tanzanie, Litvy, Irska či z Alžíru... V jury o pořadí rozhodovali Javad Alizadeh (Irán), Musa Gümüs (Turecko) Vladimir Kazanovsky (Ukrajina), plus další dva domácí: Ali Mirae a šéfreditor soutěže Keyvan Varesi. Mezi oceněnými certifikáty (čestné uznání) je **Pavel Matuška** z ČR a také **Josef Parchal** ze Španělska, který je ve výsledkové listině nedávno skončené soutěže v Solinu uveden jako **Prchal** (Espana).

First prize: Jovčo Savov - Bulharsko

Second prize: Mojmir Mihatov - Chorvatsko

Third prize: Ali Aghaey - Iran

Certificate of appreciation:

Aleksandr Zudin - Rusko; Galym Boranbayev - Kazachstan; Hicabi Demirci - Turecko; Horia Crisan & Bogdan Petry - Rumunsko; Ikhsan Dwiono - Indonesie; Jing Shan - Čína; **Josef Parchal - Spain**; Karry - Peru; Makhmudjon Eshokulov - Uzbekistan; Manuel Arriaga - Španělsko; Mikhail Zlatkovsky - Rusko; Mojtaba Heidarpahan - Irán; Oleg Loktyev - Ukrajina; **Pavel Matuška - Česko**; Slobodan Butir - Chorvatsko; Tommy Thomdean - Indonesie; Victor Skopincev - Rusko; Wissam Asaad - Syrie; Yousef Alimohamadi - Iran.

5. International Climate Chance Competition Venice - Itálie

*The target of the competition is all authors of any nationality who have reached the **age of 15 at the expiration date** (20 September 2017) of the delivery of the works.*

Deadline: A - 20. 9. 2017 / B - 20. 10 2017

Soutěž je pro: Artists, illustrators, cartooning, students.

Pořádá: Shylock Association of the University Teatral Center of Venice.

Téma: Climate Chance

Sekce:

Section 1: Application of **unpublished works** by individual or collective authors.

Section 2: Reporting of edited and / or public works by authors, **publishers** or other third parties (individuals or entities linked or unrelated to the aforementioned works).

Deadlines for the presentation of works

20 September 2017 - 24 o'clock for all participants

20 October 2017 - 24 o'clock for students and / or working groups of higher schools, universities and academies

Complete info: www.cut.it nebo www.unive.it/cambiamenticlimatici

EUROPE DIRECT VENICE VENETO, Ca 'Farsetti, San Marco 4136 - 30124 Venice

Green number 800 496200, www.comune.venezia.it/europedirect

infoeuropa@comune.venezia.it

Int'l Satirical Picture Competition „KARPIK” Niemodlin - Polsko

Pořádá: Cultural Centre in Niemodlin, Polsko

Téma: fish, fishermen, castnet fishing, etc.

Formát: max. A-3

Počet: maximum 2 díla.

Připojte **osobní údaje:** o autorovi (adresa, telefon, e-mail)

Práce musejí být **nové: not later than by January 15** of a given calendar year and lasts till **November 30** tohoto roku

Uzávěrka: 30. 9. 2017

Adresa:

Ośrodek Kultury w Niemodlinie,
ul. M. Reja1, 49-100 Niemodlin, POLAND
marked "Karpik".

Výsledky najdete na: www.okniemodlin.org

Výstava: ano

Ceny: Grand Prix – PLN 2.800 gross

3x main prizes – PLN 1.150 gross každý

Info: The text and any changes to these Regulations will be publicly announced on the Cultural Centre's website www.okniemodlin.org.

14. Int'l Graphic Humour Contest „New Technologies Barakaldo 2017“- Španělsko

Téma: *Graphic humour relating to new technologies which impacts on daily life (INTERNET, BIOLOGY, SPACE, TELECOMMUNICATIONS, Medicine, Etc...)*

and which allows the citizens to reflect on new spheres of scientific progress.

Počet: 3 kusy. *Scenes and characters must be the personal creation of the author and unpublished.*

Kategorie a formát: A4 (210mm x 297mm). Resolution 300 dpi, .JPG

Řeč: Spanish or Basque. *It is permissible to enter humorous scenes without text written for those artists from different linguistic and geographical backgrounds.*

DEADLINE: 14. 10. 2017.

Jury: Ano. Online and paper **výstava a katalog: ano.**

Ceny: First Prize: 1.500 €, Second Prize: 1.000 €, Third Prize: 800 €, Fourth Prize: 700 € and Fifth Prize: 500 €.

Více info: <http://www.barakaldo.org/portal/web/cultura/hermes>

Protože se neuvádí, v jaké zemi se soutěží a kde leží Barakaldo, upřesňujeme: **Barakaldo** is a city in the **Basque Country** in **Spain**. It is located in the Biscay province, administratively included in the "Basque Autonomous."

XVII. Int'l Cartoon Contest "INDEPENDENCE" 2017 - Ukrajina

Chess - "The Game of the Games," no other more representative of this world, humanity has invented, and is unlikely to come up with. It's hard to find someone who is not familiar with this game Here is the Game of Caricature Contest this year.

Téma: "CHESS" (žádný sýr, nýbrž **ŠACHY!**)

Works on **electronic media** and by **e-mail** are **not accepted!**

Format: A4 (297x210mm.).

Počet: maximum 5.

Napsat na rub obrázku: name, name, address, phone number, e-mail.

Přiložit přihlášku a fotoportrét

Deadline: 2. 10. 2017

Ceny: Cash prizes, diplomas and prizes from sponsors (nespecifikováno)

Výstava a ceremoniál: in Brovary, Kiev region, in the TRK "Terminal" in October 2017.

Výsledky: www.cartoon.org.ua.

Adresa:

Association of cartoonists, PO Box 185, Kiev, 03142, Ukraine

Info: e-mail: kazanchev.ukraine@gmail.com, kazanchev@ukr.net, www.kazanchev.com

1. Fa Lun Gong Int'l Cartoon Contest 2017 - USA

O smyslu soutěže **"First Annual FoFG Cartoon Competition"**:

This is an excellent opportunity for graphic artists and enthusiasts to put their talents to use for a great cause: to help the world understand and end a genocide happening right now in China. Falun Gong is an ancient Chinese meditation practice of mind and body that follows the principles of truthfulness, compassion and forbearance.

However, in China, practitioners who have broken no laws are subject to kidnapping by the police, imprisonment, forced labor, torture, and even live organ harvesting.

These crimes against humanity are committed by the **Chinese Communist Party** (CCP), and have continued for 18 years. Using propaganda and business ties, the CCP has tried to silence world governments from criticizing this horrendous genocide. The int'l community of human rights advocates have been taking action to bring an end to the persecution, but we need more help in spreading the word.

Info: To learn more, please browse Friends of Falun Gong or Falun Dafa Info Center.

Your objective Create a cartoon that helps raise awareness of Falun Gong and the persecution by the **Chinese Communist Party**.

To participate Choose a format: **1** - panel cartoon with a caption **3** - panel comic narrative **6** - panel comic narrative Top quality, **all artwork must be your original work**. **No obscenity** is allowed. Drafts are accepted as submissions, but the drawing and **text must be legible and clear**.

Deadline: 10. 10. 2017

Multiple entries welcome. There is no fee to enter. E-mail: competition@fofg.org

International Caricature Competition 2017 - Čína

Téma: Portréty - The world famous film, TV, culture, art, economy, science, technology, sports and other **portraits Caricature**. Pouze neoceněná dosud díla.

Poslat: the author's resume and photo (or caricature) a uvést data na zadní straně kresby: First name, Last name, Address, Email, Telephone number should be written on the reverse side of the works.

Přihláška: vyplnit na webu www.redmancartoon.com/en **The self made entry form is not accepted.** Each author must imperatively enclose the entry form, filled in every part and duly **signed**.

Rozměr: A3 (420x300mm)

Adresa: The registration form must be sent back **signed** and scanned, together with the caricatures: redmanart@163.com (či: redmancartoon@163.com)

Deadline: 10. 10. 2017

Dvě kola výběru: 1) počet neomezen; 2) *After your works was selected, the organizing committee will notify you, send your original works mail to the organizing committee, to participate in the final awards. The largest number 8 works.*

Ceny: 1x **Best Caricature prize** = 3000 RMB + Medal + Catalog; 8x The special prize = Medal + Catalog; **Selected** = Catalog / **Vracení: ne!**

Info: redmanart@163.com a redmancartoon@163.com

Kalendarium / Tak ano, už je tu podzim, listí hnědne...

...ale soutěží viditelně ubývá! Proč? Že by za to mohlo zkracování dne? Brzy to zjistíme!

Od příštího roku **Propozice**, které velká část publika GAGu stejně přeskakuje, v této podobě už **přinášet nebudeme**. Což neznamená, že si nově vyhlášených soutěží nebudeme vši-mat - **Kalendářium** určitě **zachováme** jako nezbytnou pomůcku pro zájemce o soutěže...

A nadále **počítáme s rubrikou Výsledky**. Budeme tak všem čtenářům přinášet zprávy o úspěchu (anebo o neúčasti) českých autorů - a naše úspěchy opět shrneme v tabulce, která vytváří statistickou řadu za spoustu let. Navíc je rubrika s výsledky dobrou záminkou, proč zde zveřejňovat vítězné práce umělců ze světa.

A co kam poslat nyní? I po prázdninách je pár zajímavých možností. Doporučit můžeme pochopitelně polského **Karpika**, kde se pozvaným autorům vždy hezky daří (a jí)...

Kresba: **Angel Boligan** - „Selfie“

Měsíc	Název a místo soutěže	Body	Uzávěrka	V čísle
Září	Biennial of Humour in Art - Tolentino, Itálie	***	18. 9. 2017	8
	Global Mobility Cartoon Contest - Belgie	-	20. 9. 2017	8
	Climate Chance - Benátky, Itálie - nové !!	-	20.9.2017+	9
	Int'l Cartoon Biennale of Jiaying - Čína	**	30. 9. 2017	8
Náš tip	Karpik - Niemodlin, Polsko - Nowinka!!	****	30. 9. 2017	9
Říjen	Marx / Ken Sprague - Británie	-	1. 10. 2017	8
	„Premio Novello“ - Codogno, Itálie	**	1. 10. 2017	8
	Independence - Kiev, Ukrajina - Nové!	***	2. 10 2017	9
	Fa Lun Gong - Čína (?) - nové!	-	10. 10. 2017	9
	Int'l Portrait Caricature / RedMan - Čína - nové!	-	10. 10. 2017	9
	„New Technologies“ - Baracaldo, Španělsko - NEW!	****	14. 10. 2017	9

+) pro studenty až 20. 10. (viz **propozice**)

*) ve sloupci Body vycházíme z hodnocení soutěže u cartoonistických portálů, hlavně však z vlastních zjištění.

Čím více hvězdiček, tím lepší soutěž. Bez hvězdiček jsou obvykle nové anebo méně důvěryhodné soutěže.

**) ve sloupci uvádíme číslo e-GAGu, v němž najdete český výtah z propozic. A odkaz na závazný originál.

GAG / Kdy znovu vyjdeme?

Jak se právě ukázalo, není vždy lehké vydat náš „cartoonsmag“ v slibovaném termínu. Tentokrát nám finiš na čísle plánovaném k distribuci v půlce září znemožnilo přijmutí pozvání do poroty prešovské mezinárodní soutěže *Brain Sneezing* v tomto čase. Nu... Zatím to u nás je takto: než abychom číslo vydali o pár dní později, přicházíme s ním za vámi raději o tři, vlastně o čtyři dny dříve, než jsme mínili. Přináší to čtenáři pár výhod (k něčemu se dostanou rázem dřív - jsme aktuálnější) i pár nevýhod (něco jiného tak nestihneme a přineseme to o měsíc později. Až v říjnovém e-GAGu). I tak je už zrovna toto vydání až příliš vydatné, přestože jsme pár rubrik z G9 vyňali a zkopírovali už teď do G10. Vězte tedy, že už nyní se rodí říjnová „desítka“. A plán praví, že přijde na svět v půlce 10. měsíce...

e-GAGmag * Měsíčník autorů a přátel české karikatury. Založeno r. 2003. **15. ročník**. Toto je č. **2017 / 9** (637) z 12. 9. 2017 * Číslo **2017/10** vyjde (asi) **15. 10. 2017** * Redakce: ivan.hanousek@dreamworx.cz